

Πάμε...

σινεμά

Ερευνητική εργασία

Β' τετραμήνου 2013-2014

**Θέμα: Η Μεγάλη οθόνη στο
μικροσκόπιο**

Τάξη: Α2

**Υπεύθυνη καθηγήτρια: Στεφανίδου
Ζωή**

Κινηματογραφιστές:

Παπαχριστοφόρου Φίλιππος

Περγκιόνι Μάριο

Ταγκαλίδης Βασίλης

Ταρούσα Αλέξανδρος

Τσιλέπης Γιάννης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πηγή

http://www.aht.asfa.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=168:-i-k&catid=39:-

Ο κινηματογράφος ξεκίνησε ως πείραμα των επιστημόνων του 19ου αιώνα, για να αναδειχθεί σύντομα ως το δημοφιλέστερο μέσον ψυχαγωγίας αλλά και ως η τέχνη του 20ού αιώνα. Οι καινοτομίες χαρακτήρισαν την πορεία του μετά την επίτευξη της κινούμενης εικόνας. Τα αρχικά μονόλεπτα φιλμάκια με αξιοπερίεργα ή κωμικά θέματα εξελίχθηκαν σε μεγάλου μήκους ταινίες.

Οι κινηματογραφιστές εκμεταλλεύτηκαν πρόσφορες κατακτήσεις των άλλων τεχνών: ιστορικά, θεατρικά και μυθιστορηματικά κείμενα χρησιμοποιήθηκαν ως πηγές για τα σενάρια, η μουσική συνόδευε τις προβολές κάνοντας το θέαμα πιο ελκυστικό, και η ζωγραφική επηρέασε τη σύνθεση των πλάνων. Η νέα τέχνη, φτηνή και προσιτή στο κοινό κάθε μορφωτικού και οικονομικού επιπέδου, αναπτύχθηκε σε ποικιλία ειδών και διαδόθηκε παγκοσμίως.

Ο κινηματογράφος έχει εξελιχθεί σε μια βιομηχανία με ισχυρή παγκόσμια επιρροή αφού διαμορφώνει τα ρεύματα της μόδας. Οι καινοτομίες που εισήχθησαν σε κάθε φάση της ιστορίας του κινηματογράφου σε όλα τα επίπεδα(σκηνοθεσία, ερμηνείες ηθοποιών, εφέ κ.α), αλλά και οι πρωτοπόρες παραγωγές για την εποχή τους όπως τα κινούμενα σχέδια και τα τελευταία χρόνια οι ταινίες 3D είναι μερικοί από τους παράγοντες που μας ώθησαν στο κινηματογράφο.

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο κινηματογράφος αν και ξεκίνησε από ένα στοίχημα μετατράπηκε στην πλέον κερδοφόρα βιομηχανία.

Ο κινηματογράφος ξεκίνησε τυχαία το 1877 από ένα στοίχημα που έβαλε ο Edward Muybridge για εικοσιπέντε χιλιάδες δολάρια. Ο ίδιος λοιπόν στοιχημάτισε ότι ένα άλογο που καλπάζει έχει σηκωμένα και τα τέσσερα πόδια του για ένα μικρό χρονικό διάστημα. Τοποθέτησε λοιπόν εικοσιτέσσερις φωτογραφικές κάμερες κατά μήκος μιας διαδρομής που θα δένυε ένα άλογο και όταν εμφανίστηκαν οι φωτογραφίες επαληθεύτηκε ο ισχυρισμός του και κέρδισε το στοίχημα. Παρατήρησαν όμως ότι μια γρήγορη εναλλαγή των φωτογραφιών δημιουργούσε την ψευδαίσθηση της κίνησης. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα του κινηματογράφου.

πηγή

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%BF%CF%82>

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

πηγή

[http://el.wikipedia.org/
wiki/%CE%9A%CE%B9%
CE%BD%CE%B7%CE%BC
%CE%B1%CF%84%CE%BF
%CE%B3%CF%81%CE%A
C%CF%86%CE%BF%CF%8](http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%A%CF%86%CE%BF%CF%8)

Τα σημαντικότερα ίσως επιτεύγματα σχετικά με την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τεχνικής έγιναν στα τέλη του 1880, με κυριότερο ίσως, την εφεύρεση του κινητοσκοπίου από τον Ουίλλιαμ Ντίκσον, ο οποίος εργαζόταν στα εργαστήρια του Τόμας Έντισον.

Το κινητοσκόπιο, ήταν μία μηχανή προβολής, με δυνατότητα να προβάλλει την κινηματογραφική ταινία σε ένα κουτί, το οποίο ήταν ορατό μόνο από έναν θεατή, μέσω μιας οπής.

Η συσκευή παρουσιάστηκε για πρώτη φορά επίσημα στις 20 Μαΐου του 1891, μαζί με την πρώτη κινηματογραφική ταινία. Επιπλέον δεν κατοχύρωσε την εφεύρεση διεθνώς, με αποτέλεσμα να είναι νόμιμη η αντιγραφή και εξέλιξή της στην Ευρώπη, όπου σύντομα εμφανίστηκε ως εισαγόμενο προϊόν.

Στην ανάπτυξή του συντέλεσε η δημιουργία του διάφανου υλικού αποτύπωσης το 1889 από τον Hannibal Goodwin και στη συνέχεια η κατασκευή ταινιών από το υλικό αυτό όπου μπορούσε να αποτυπωθεί μια ακολουθία από φωτογραφίες.

Πατέρες του σύγχρονου κινηματογράφου θεωρούνται οι αδελφοί Louis και Auguste Lumière οι οποίοι βασιζόμενοι στην εφεύρεση του κινητοσκοπίου, κατασκεύασαν την φορητή συσκευή του κινηματογράφου, την οποία κατοχύρωσαν με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, στις 13 Φεβρουαρίου του 1894. Η πρώτη ταινία που δημιούργησαν ήταν η Έξοδος από το εργοστάσιο Λυμιέρ στις 19 Μαρτίου του 1895 και αποτύπωνε την έξοδο των εργατών από το εργοστάσιό τους.

Στις 28 Δεκεμβρίου του 1895, πραγματοποίησαν την πρώτη δημόσια προβολή ταινιών, επί πληρωμής, στο Παρίσι, ενώ τον επόμενο χρόνο, προώθησαν την εφεύρεση τους στο Λονδίνο και στη Νέα Υόρκη, όπου έτυχαν θερμής υποδοχής. Οι ίδιοι θεώρησαν πως ο κινηματογράφος ήταν ήσσονος σημασίας και πούλησαν την εφεύρεσή τους στον Ζωρζ Μελιέ.

Αργότερα στράφηκαν στην έγχρωμη φωτογραφία και το 1903 επινόησαν την πρώτη έγχρωμη φωτογραφική διαδικασία (Autochrome Lumière), η οποία άρχισε να διατίθεται εμπορικά το 1907.

πηγή

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%BF%CF%82>

ΒΩΒΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

πηγή

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%BF%CF%82>

Ο όρος βουβός κινηματογράφος χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις ταινίες που δεν είχαν συγχρονισμένο ηχογραφημένο ήχο και πιο συγκεκριμένα δεν είχαν ηχητικούς διαλόγους. Στις βουβές ταινίες οι διάλογοι γίνονται μέσω παντομίμας και κάρτες τίτλων-διαλόγων. Η ιδέα συνδυασμού κινούμενων εικόνων με ήχο είναι παλιά όσο και ο κινηματογράφος αλλά λόγω τεχνικών δυσκολιών ο συγχρονισμός διαλόγων έγινε πρακτικός στο τέλος της δεκαετίας του 1920. Η οπτική ποιότητα των βουβών ταινιών- ειδικά αυτών που δημιουργήθηκαν μετά το 1920- ήταν συχνά πολύ καλή. Όμως υπάρχει η εσφαλμένη αντίληψη ότι αυτές οι ταινίες είναι πρωτόγονες με τα σύγχρονα δεδομένα. Αυτή η αντίληψη υπάρχει λόγω του ότι συχνά οι βουβές ταινίες παίζονται σε λάθος ταχύτητα και λόγω της φθοράς της ταινίας με το πέρασμα του χρόνου.

Καθώς οι ταινίες μεγάλωναν σε διάρκεια, αντικαταστάθηκε ο διερμηνέας που βρισκόταν στη προβολή και που εξηγούσε σημεία της ταινίας επειδή οι βουβές ταινίες δεν είχαν συγχρονισμένο ήχο για διαλόγους. Τίτλοι εμφανίζονταν σε σημεία της ταινίας για να διηγηθούν σημεία της ιστορίας, να εμφανίσουν διαλόγους ή μερικές φορές να σχολιάσουν τη δράση για το κοινό.

Στην αρχή οι ταινίες συνοδευόταν από ζωντανή μουσική. Από τότε η μουσική αναγνωρίστηκε σαν βασικό στοιχείο στις ταινίες καθώς συνέβαλε στην ατμόσφαιρα δίνοντας στο κοινό συναισθηματικά στοιχεία

Οι ηθοποιοί βουβών ταινιών έδιναν μεγάλη έμφαση στη γλώσσα του σώματος και στις εκφράσεις του προσώπου τους έτσι ώστε το κοινό να καταλάβει καλύτερα τι αισθανόταν ο/η ηθοποιός.

Μέχρι την τυποποίηση της προβολής στις 24 εικόνες το δευτερόλεπτο για τις ταινίες με ήχο, οι βουβές ταινίες γυριζόταν σε διάφορες ταχύτητες από 12 ως 26 εικόνες το δευτερόλεπτο.

πηγή

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%BF%CF%82>

ΕΓΧΡΩΜΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

πηγή

http://ellinouz.blogspot.gr/2010/12/blog-post_6624.html

Οι πρώτες έγχρωμες ταινίες εμφανίστηκαν περίπου μαζί με τις ομιλούσες. Η πρώτη έγχρωμη ταινία με τίτλο «A Visit to the Seaside» δημιουργήθηκε το 1908 στη Μ.Βρετανία από τον George Albert Smith και διήρκεσε οκτώ λεπτά.

Άλλες παρόμοιες ταινίες που έχουν μείνει στην ιστορία είναι «Ο μάγος του Οζ» και το «Όσα παίρνει ο άνεμος», οι οποίες προβλήθηκαν το 1939. Βέβαια οι πρώτες προσπάθειες ξεκινούν από το 1905 που το κάθε καρέ έπρεπε να χρωματίζεται με το χέρι.

Αργότερα κατασκευάστηκαν μηχανές για το χρωματισμό τους αλλά το αποτέλεσμα δεν ήταν καλό και κόστιζαν πολύ. Πραγματοποιήθηκαν πολλές ιδέες για την αντιμετώπιση του προβλήματος αν και αποδείχθηκαν ανεπιτυχείς.

Το 1941 η μέθοδος για την δημιουργία των έγχρωμων φιλμ τελειοποιήθηκε. Ονομάστηκε Monopack Technicolor και είχε πολύ καλά αποτελέσματα αλλά ήταν αρκετά ακριβή

Μέχρι την δεκαετία του '70 η Technicolor εγκατέλειψε την αγορά γιατί μια γερμανική εταιρία κυριάρχησε. Παρόλα αυτά τα φιλμ της Technicolor παραμένουν τα καλύτερα (όσον αφορά την ποιότητα) φιλμ που έχουν κατασκευαστεί.

ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

πηγή

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%BF%CF%82>

Η τεχνολογία του 3D λοιπόν στην βιομηχανία του θεάματος γίνεται με την χρήση συγκεκριμένης τεχνολογίας κινηματογράφησης, που καταγράφει δύο διαφορετικές εικόνες ταυτόχρονα, μιμούμενη τα μάτια μας, και προβάλλει κάθε στιγμή μία σε κάθε μάτι μας, παρέχοντας έτσι στερεοσκοπική όραση στον θεατή. Το αποτέλεσμα τελειοποιείται με την χρήση των ειδικών γυαλιών, για να αποδίδεται η αίσθηση του εικονικού βάθους. Αυτό γίνεται με δύο τρόπους:

ο επιχρωματισμός της κάθε εικόνας από το ζευγάρι εικόνων που προβάλλονται ταυτόχρονα με διαφορετικό χρώμα: η μία με κόκκινο και η άλλη με μπλε ή πράσινο. Οι θεατές φορούν γυαλιά με ένα κόκκινο και ένα μπλε φακό, οι οποίοι απορροφούν το αντίστοιχο χρώμα, ώστε το κάθε μάτι να βλέπει μία εικόνα.

Χωρίς την εμπλοκή χρωμάτων αλλά με δέσμες φωτός που η κάθε μια από τις εικόνες έχουν διαφορετική κατεύθυνση, και τα ειδικά γυαλιά και πάλι φροντίζουν να στείλουν στο κάθε μάτι μία από τις δύο εικόνες.

Το αποτέλεσμα και στις δύο περιπτώσεις είναι η αίσθηση του βάθους, να μπορούμε να βλέπουμε δηλαδή τους ήρωες και τα αντικείμενα να «πετάγονται» έξω από την οθόνη.

3D ANIMATION

Σε υλοποιήσεις Animation σε χώρους τριών διαστάσεων λαμβάνεται υπόψη η τρίτη διάσταση του βάθους πεδίου, δηλαδή η παράμετρος της μετατόπισης στο χώρο, σε αντίθεση με τα 2D μοντέλα όπου λαμβάνονται υπόψη μόνο οι παράμετροι του χρόνου και της μετατόπισης στο επίπεδο.

Προκειμένου να παραχθούν τρισδιάστατα ρεαλιστικά εικονικά περιβάλλοντα απαραίτητος είναι ο σχεδιασμός μοντέλων. Τα τρισδιάστατα μοντέλα πρέπει να δημιουργηθούν και να τοποθετηθούν μέσα σε κάποιο σκηνικό συμπληρώνοντας όλες τις λεπτομέρειες όπως ο ρουχισμός των ηρώων και η φωνή τους, η μουσική υπόκρουση, η θέση της κάμερας, τα ειδικά εφέ. Το τελικό αποτέλεσμα είναι σε μία πλατφόρμα τρισδιάστατη με εικόνες με βάθος, φως, σκίαση και πολλαπλή προοπτική.

Με τη βοήθεια διαφόρων λογισμικών στην αγορά για τη δημιουργία τρισδιάστατων εικόνων, που κυμαίνονται από τα φτηνότερα ως τα πιο επαγγελματικά, ο δημιουργός έχει το πλεονέκτημα ότι με 3D Animation μπορεί να κάνει ευκολότερα τις αλλαγές που χρειάζονται, να χρησιμοποιήσει μία μεγάλη γκάμα οπτικής τεχνοτροπίας και βεβαίως να περιορίσει τις εργατοώρες. Ενώ στα δισδιάστατα κινούμενα σχέδια η “ζωγραφιά” ή η κίνηση γίνεται σε επίπεδη επιφάνεια με οριζόντιες και κάθετες γραμμές, στα τρισδιάστατα το εικονικό περιβάλλον ελέγχεται από τον υπολογιστή και τον προγραμματιστή.

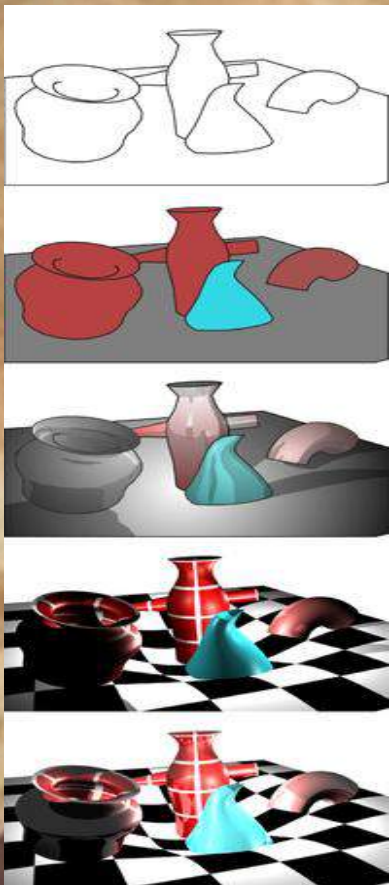
Πηγή

http://el.wikipedia.org/wiki/3D_Animation

ΣΤΑΔΙΑ 3D ANIMATION

Η δημιουργία του 3D Animation χωρίζεται σε τρία βασικά στάδια

Μοντελοποίηση

Είναι η διαδικασία κατά την οποία αναπτύσσεται μια μαθηματική εκπροσώπηση κάθε τρισδιάστατης επιφάνειας άψυχων ή έμψυχων αντικειμένων μέσω εξειδικευμένου λογισμικού παράγοντας ένα 3D μοντέλο

Απόδοση Σχεδιοκίνησης

Τα μοντέλα τοποθετούνται σε σημαντικά χρονικά σημεία σε συγκεκριμένες θέσεις του κόσμου και το πρόγραμμα αναλαμβάνει να συμπληρώσει τα ενδιάμεσα καρέ βάσει της τροχιάς της κίνησης που έχει οριστεί.

Φωτορεαλιστική Απεικόνιση

Είναι η διαδικασία ρεαλιστικής απόδοσης των χαρακτηριστικών ενός μοντέλου με τη χρήση χρωμάτων, υφών, φωτισμού και σκιάσεων. Ο απαιτούμενος χρόνος ολοκλήρωσης του μοντέλου αυξάνεται όσο αυξάνεται και η περιπλοκότητα του.

πηγή

<http://el.wikipedia.org/wiki>

4D ANIMATION

Πηγή

http://el.wikipedia.org/wiki/3D_Animation

Αυτό είναι το επόμενο βήμα, το λεγόμενο και ως Cinema 4D. Το CJ Group που εδρεύει στη Νότια Κορέα διαχειρίζεται τη μεγαλύτερη αλυσίδα κινηματογράφων στην Ασία και σκοπεύει να παρέχει τον ανάλογο εξοπλισμό σε 200 αίθουσες και στις ΗΠΑ. Στόχος είναι να δημιουργηθούν αυτοί οι next-gen κινηματογράφοι μέσα στην επόμενη πενταετία, ξεκινώντας από το Los Angeles και τη Νέα Υόρκη. Το σετ των μηχανημάτων θα περιλαμβάνει διάφορες αντλίες που θα μπορούν να ψεκάσουν νερό, να δημιουργήσουν ομίχλη, καθώς και να προσφέρουν διάφορες μυρωδιές. Ακόμη, μεγάλοι ανεμιστήρες και ειδικά φώτα μπορούν να εξομοιώσουν μία light εκδοχή των πιο γνωστών οπτικών εφέ. Υπολογίστε πάντως ότι το κόστος μετατροπής μίας αίθουσας σε 4D κοστίζει περί τα 1.630.000€!

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

πηγή

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%BF%CF%82>

Βασικά μαθησιακά αποτελέσματα της κινηματογραφικής παιδείας είναι:

- η ανάπτυξη της κριτικής και ιστορικής-κριτικής σκέψης.
- η καλλιέργεια της αισθητικής.
- η επαφή με άγνωστες δημιουργικές πτυχές του κινηματογράφου αλλά και με πλευρές της δημιουργικής γραφής.
- ο εμπλουτισμός της φαντασίας.
- η εκμάθηση των «κανόνων» δημιουργίας/πλαισίωσης και συρραφής εικόνων και ήχου.

Η καλλιέργεια σεβασμού προς την αξία της κινηματογραφικής τέχνης είναι ένα έργο δύσκολο ειδικότερα τώρα που οι νέοι γνωρίζουν ως κινηματογράφο τα υπερθεάματα που προσφέρει το χόλιγουντ. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι νέοι να μην μπορούν να κατανοήσουν την αξία μιας ασπρόμαυρης ταινίας, του βωβού κινηματογράφου ή αντί-χολιγουντιανών ρευμάτων και τάσεων.

Τα κινηματογραφικά έργα, εκτός από την πολιτιστική τους αξία, είναι και πηγή ιστορικών πληροφοριών για την ευρωπαϊκή κοινωνία.

Celebrities:

ΠΑΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΔΑΦΝΗ

ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΕΥΗ

ΣΤΑΤΕΡΟΥΔΗ ΕΛΕΝΑ

ΤΣΙΟΤΣΙΚΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΕΛΑΓΙΑ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ-ΒΡΑΒΕΙΑ

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Annecy International Animated Film Festival

Festival Βραβεία Βρετανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου

Film Critics Circle of Australia

Διεθνές Festival Βερολίνου

Festival Βρετανίας

Festival Ισπανίας

Festival Καννών

Festival Γαλλίας

Festival Lux

.Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι ένα κινηματογραφικό φεστιβάλ που διοργανώνεται κάθε Νοέμβριο στη Θεσσαλονίκη από το 1960. Ξεκίνησε το 1960 ως «Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου» μέχρι και το 1965. Το 1966 ονομάστηκε «Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου» μέχρι και το 1991. Το 1992 το Φεστιβάλ έγινε Διεθνές.

•Annecy International Animated Film Festival

Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Animation Annecy (Festival International du Film d'Animation d'Annecy) δημιουργήθηκε το 1960 και λαμβάνει μέρος στις αρχές Ιουνίου στην πόλη του Annecy της Γαλλίας. Αρχικά εμφανιζόταν κάθε δύο χρόνια, το φεστιβάλ έγινε ετήσιο το 1998. Είναι ένα από τα τέσσερα διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου κινουμένων σχεδίων υπό την αιγίδα της Association Internationale du Film d'Animation (ή ASIFA, το Διεθνές Κινουμένων Σχεδίων Association). Το φεστιβάλ είναι ένας διαγωνισμός μεταξύ των κινουμένων σχεδίων και ταινίες διαφόρων τεχνικών (κινούμενα σχέδια, κομμένα χαρτιά, πλαστελίνη, κλπ.) ταξινομούνται σε διάφορες κατηγορίες όπως:

- Ταινίες μεγάλου μήκους.
- Μικρού μήκους ταινίες.
- Οι ταινίες που παράγονται για την τηλεόραση και τη διαφήμιση σπουδαστικές ταινίες.

Ταινίες που γίνονται για το διαδίκτυο. (από το 2002)

• Βραβεία Βρετανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου

Τα Βραβεία Βρετανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου γνωστά και ως Βραβεία BAFTA (αγγλ. British Academy Film Awards) απονέμονται σε μία ετήσια τελετή από το σύλλογο British Academy of Film and Television Arts (BAFTA) για επιτεύγματα στο χώρο του κινηματογράφου. Αποτελούν τα αντίστοιχα βρετανικά βραβεία των Όσκαρ. Ταξινομούνται σε διάφορες κατηγορίες όπως:

Βραβεία Βρετανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου

- 1) Βραβείο BAFTA Καλύτερης Ταινίας (από το 1948)
- 2) Βραβείο BAFTA Καλύτερης Βρετανικής Ταινίας
- 3) Βραβείο BAFTA Καλύτερης Μη Αγγλόφωνης Ταινίας
- 4) Βραβείο BAFTA Καλύτερης Ταινίας Μικρού Μήκους (από το 1980)
- 5) Βραβείο BAFTA Καλύτερης Ταινίας Κινουμένων Σχεδίων (από το 2006)
- 6) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Α' Ανδρικού Ρόλου (από το 1953)
- 8) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Α' Γυναικείου Ρόλου (από το 1953)
- 9) Βραβείο BAFTA Καλύτερης Σκηνοθεσίας (από το 1969)
- 10) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Β' Ανδρικού Ρόλου (από το 1969)
- 11) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Β' Γυναικείου Ρόλου (από το 1969)
- 12) Βραβείο BAFTA Καλύτερης Φωτογραφίας (από το 1969)
- 13) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Ήχου (από το 1969)
- 14) Βραβείο BAFTA Καλύτερης Μουσικής Επένδυσης (από το 1969)
- 15) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Σχεδιασμού Παραγωγής (από το 1969)
- 16) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Σχεδιασμού Κοστούμιών (από το 1969)
- 17) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Μοντάζ (από το 1978)
- 18) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Πρωτοεμφανιζόμενου (από το 1981)
- 19) Βραβείο BAFTA Καλύτερων Οπτικών εφέ (από το 1983)
- 20) Βραβείο BAFTA Καλύτερου Μακιγιάζ και

ΟΣΚΑΡ

Τα Όσκαρ ή τα Βραβεία Αμερικανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου που είναι και η επίσημη ονομασία τους (Oscar ή Academy Awards) είναι κινηματογραφικά βραβεία με παγκόσμια προβολή. Απονέμονται από την Αμερικανική Ακαδημία Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών, η οποία το 2009 αριθμεί περίπου 6000 μέλη με δικαίωμα ψήφου. Η πρώτη απονομή τους έγινε στις 16 Μαΐου του 1929 στο ξενοδοχείο "Ρούσβελτ" στο Χόλλυγουντ. Η ιδέα ανακοινώθηκε το 1927 από τον Λούις Μπ. Μάγερ και αυτό γιατί ήθελε να δώσει μια ιδιαίτερη αίγλη αλλά και να προκαλεί το ενδιαφέρον του κοινού για τις κινηματογραφικές ταινίες. Μια ταινία για να είναι υποψήφια θα πρέπει να έχει αρχίσει να προβάλλεται μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 31ης Δεκεμβρίου του προηγούμενου ημερολογιακού έτους. Θα πρέπει να έχει διάρκεια τουλάχιστον 40 λεπτά και να έχει γυριστεί σε φιλμ 35mm ή 70mm ή σε ψηφιακό φιλμ προοδευτικής σάρωσης με 24 ή 48 καρέ και ανάλυση τουλάχιστον 1280x720. Τα βραβεία ταξινομούνται σε διάφορες κατηγορίες όπως:

ΟΣΚΑΡ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

A' Ανδρικός ρόλος

A' Γυναικείος ρόλος

B' Ανδρικός ρόλος

B' Γυναικείος ρόλος

Καλύτερη σκηνοθεσία

Καλύτερο διασκευασμένο σενάριο

Καλύτερο πρωτότυπο σενάριο

Καλύτερη ξενόγλωσση ταινία

Καλύτερα σκηνικά

Καλύτερη φωτογραφία

Καλύτερα κοστούμια

Καλύτερο ντοκυμαντέρ

Καλύτερο ντοκυμαντέρ μικρού μήκους

Καλύτερο μοντάζ

Καλύτερο μακιγιάζ

Καλύτερη μουσική επένδυση

Καλύτερο πρωτότυπο τραγούδι

Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων

Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους

Καλύτερη ταινία μικρού μήκους

Καλύτερος ήχος

Καλύτερα ηχητικά εφέ

Καλύτερα οπτικά εφέ

Τιμητικό Όσκαρ

•Film Critics Circle of Australia

Η Film Critics Circle of Australia είναι μια ένωση κριτικών κινηματογράφου που κρίνουν ταινίες από την Αυστραλία. Σε ένα ετήσιο γεγονός, η ένωση απονέμει τα δικά της βραβεία για τις καλύτερες κινηματογραφικές ερμηνείες κατά τη διάρκεια της χρονιάς.

Κατηγορίες βραβείων:

- 1) Α' Ανδρικού Ρόλου
- 2) Α' Γυναικείου Ρόλου
- 3) Καλύτερη Κινηματογραφία
- 4) Καλύτερος Σκηνοθέτης
- 5) Καλύτερο Ντοκυμαντέρ
- 6) Καλύτερη Ταινία
- 7) Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία
- 8) Καλύτερη Ξένη Ταινία - Αγγλική Γλώσσα
- 9) Καλύτερο Σενάριο
- 10) Καλύτερο Μοντάζ
- 11) Καλύτερη Μουσική Επένδυση
- 12) Β' Ανδρικού Ρόλου
- 13) Β' Γυναικείου Ρόλου

•Διεθνές *Festival* Βερολίνου

Η Χρυσή Άρκτος είναι το σημαντικότερο βραβείο που απονέμεται στο ετήσιο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Βερολίνου. Περιλαμβάνει δυο κατηγορίες: την Χρυσή Άρκτο για την καλύτερη ταινία, που απονέμεται στον σκηνοθέτη, και μία Τιμητική Άρκτο, που αφορά το σύνολο της προσφοράς των βραβευθέντων

•Festival Βρετανίας

Τα Βραβεία National Movie είναι Βρετανικά κινηματογραφικά βραβεία που προβάλλονται στο κανάλι ITV. Οι νικητές προκύπτουν από ψήφο του κοινού. Τα βραβεία ξεκίνησαν στις 28 Σεπτεμβρίου 2007 μετά την επιτυχία των τηλεοπτικών Βραβείων National Television, τα οποία συγκεντρώνουν την υψηλότερη τηλεθέαση στο είδος τους. Οι πρώτες τρεις τελετές έλαβαν χώρα στο Royal Festival Hall του Λονδίνου, ενώ η τέταρτη τελετή θα λάβει χώρα στο Wembley Arena του Λονδίνου

Festival Ισπανίας

Τα Βραβεία Γκόγια, (los Premios Goya στα ισπανικά), αποτελούν τα κυριότερα εθνικά βραβεία στην Ισπανία και θεωρούνται ισότιμα με τα Βραβεία Όσκαρ των ΗΠΑ. Θεσμοθετήθηκαν το 1987, έναν χρόνο μετά την ίδρυση της Ακαδημίας Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών της Ισπανίας (Academia de las Artes y las Ciencias Cinematográficas de España), με την πρώτη τελετή απονομής να λαμβάνει χώρα στις 16 Μαρτίου 1987 στο Θέατρο Λόπε ντε Βέγα, στη Μαδρίτη. Η απονομή γίνεται κάθε χρόνο γύρω στο τέλος Ιανουαρίου και τα βραβεία απονέμονται σε ταινίες που γυρίστηκαν την προηγούμενη χρονιά. Το βραβείο είναι ένα αγαλματίδιο από χαλκό του Φρανθίσκο ντε Γκόγια, δημιουργία του γλύπτη Χοσέ Λουίς Φερνάντεθ. Ταξινομούνται σε διάφορες κατηγορίες όπως:

Festival Ισπανίας

Κατηγορίες

11) Καλύτερη ταινία (αναφέρεται και ο σκηνοθέτης)

2) Καλύτερος σκηνοθέτης (και η ταινία)

3) Καλύτερος ηθοποιός (α' ανδρικού ρόλου) και ταινία στην οποία έπαιξε

4) Καλύτερη ηθοποιός (α' γυναικείου ρόλου) και ταινία στην οποία έπαιξε

5) Καλύτερο πρωτότυπο σενάριο για ταινία

Festival Καννών

Ο Χρυσός Φοίνικας (γαλλικά : Palme d'or) είναι το υψηλότερο βραβείο που απονέμεται σε ταινίες που διαγωνίζονται στο Φεστιβάλ των Καννών. Παρουσιάστηκε το 1955 από την οργανωτική επιτροπή. Από το 1939 ως το 1954, το υψηλότερο βραβείο ήταν το Γκραν Πρι του Διεθνούς Φεστιβάλ Ταινιών. {Το 1955 η Μελίνα Μερκούρη με την ερμηνεία της Isa Miranda βραβεύτηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Καννών. Επίσης και η Αλίκη Βουγιουκλάκη με την ταινία της Μανταλένα εκπροσώπησε την Ελλάδα στο διεθνές κινηματογραφικό Φεστιβάλ των Καννών, όπου άφησε πάρα πολύ καλές εντυπώσεις.}

•Festival Γαλλίας

Τα Βραβεία Σεζάρ είναι τα μεγαλύτερα γαλλικά κινηματογραφικά βραβεία, αντίστοιχα με τα αμερικανικά Όσκαρ. Απονέμονται κάθε χρόνο από το 1976. Πήραν το όνομά της από το γλύπτη Σεζάρ, ο οποίος τα δημιούργησε και πέθανε το 1998. Ταξινομούνται σε διάφορες κατηγορίες όπως:

- 1) Καλύτερου σκηνοθέτη
- 2) Καλύτερου ηθοποιού α' ανδρικού ρόλου
- 3) Καλύτερης ηθοποιού α' γυναικείου ρόλου
- 4) Καλύτερου ηθοποιού β' ανδρικού ρόλου
- 5) Καλύτερης ηθοποιού β' γυναικείου ρόλου
- 6) Καλύτερης πρώτης ταινίας (καλύτερου ντεμπούτου ταινίας)
- 7) Καλύτερης ταινίας μικρού μήκους (σκηνοθέτης)
- 8) Καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας

Festival Lux

Το Βραβείο Λουξ για τον Ευρωπαϊκό Κινηματογράφο καθιερώθηκε το 2007. Απονέμεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και φέρει το όνομα της μονάδας "lux" για το φως. Σκοπός του βραβείου είναι να φωτίσει την κοινή γνώμη στο θέμα της ένταξης στην Ευρώπη και να καταστήσει πιο εύκολη τη διάδοση των ευρωπαϊκών ταινιών εντός της ΕΕ. Το βραβείο δημιουργήθηκε από τη Βελγίδα καλλιτέχνη Ζοκλίν Κόστερ που εμπνεύστηκε από έναν συμβολισμό για τον Πύργο της Βαβέλ, σύμβολο που χρησιμοποιήθηκε και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να δείξει την πολυγλωσσία και την πολιτισμική διαφορετικότητα που ενώνονται σε έναν τόπο με έναν στόχο. Η απονομή γίνεται στο Στρασβούργο από τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ενώπιον των ευρωβουλευτών και εκπροσώπων άλλων ταινιών που λαμβάνουν μέρος στο διαγωνισμό. Για να βραβευτεί μια ταινία πρέπει να πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:

ΤΑΙΝΙΕΣ ΒΑΣΙΣΜΕΝΕΣ ΣΕ ΒΙΒΛΙΑ

Ο κινηματογράφος έχει στραφεί αρκετές φορές σε κάποιο βιβλίο για να κάνει μια ταινία. Η ιστορία είναι έτοιμη από τον συγγραφέα , έτσι το μόνο που απομένει είναι να προσθετούν κάποιες λεπτομέρειες από τον σκηνοθέτη .

Πολλές φορές μερικά βιβλία τα οποία δεν είναι ιδιαίτερα γνωστά στο ευρύ κοινό αναδεικνύονται από την μεταφορά τους στην μεγάλη οθόνη . Ωστόσο γίνεται η σύγκριση ανάμεσα τους για το ποιο ήταν ποιο καλό.

Αισθητικά , μεγάλοι έρωτες και περιπέτειες είναι τα συνηθέστερα που μεταφέρονται στον κινηματογράφο από διαφορετικούς ηθοποιούς σε διαφορετικές χρονικές περιόδους .

Θετικά-Αρνητικά

- Η ιστορία της ταινίας είναι έτοιμη
- Όσο πιο γνωστό και διάσημο είναι το βιβλίο στο αναγνωστικό κοινό θα προσελκύσει όλο και περισσότερους θεατές .
- Μέσα από ταινίες γίνονται γνωστά πολλά βιβλία που ήταν άγνωστα στο ευρύ κοινό.
- Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα εξελίσσετε η ιστορία του βιβλίου , η οποία με την ανάγνωση της απαιτούσε περισσότερο χρόνο .
- Τα μηνύματα του βιβλίου περνούν πιο εύκολα όταν είναι οπτικοποιημένα .

Μπορεί να μην αποδοθεί σωστά το νόημα του κειμένου από τον σκηνοθέτη της ταινίας .

- Για οικονομία χρόνου και κόστους μπορεί να αλλοιωθεί ή να αφαιρεθούν τμήματα κειμένου του βιβλίου. .

Βιβλία που έγιναν ταινίες

- Psycho (1960)
- The Godfather (1972)
- Die hard (1988)
- Dr. Strangelove or : how I leaned to stop worrying and love the bomb (1964)
- Howl's Moving Castle (2004)
- The Road To Perdition ? (1988)
- Shrek (2001)
- Rambo : First Blood (1982)
- How to lose a guy in 10 days (2003)
- Τα σαγόνια του καρχαρία
- The notebook
- Casino rayale
- Το ι των καταραμένων
- The exorcist
- Το κορίτσι με το τατουάζ
- Ο άρχοντας των δαχτυλιδιών
- Forrest Gump
- The green mile
- Willy Wonk & the chocolate factory
- Harry Potter

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Η σχέση ελληνικής λογοτεχνίας και κινηματογράφου ξεκινά από την δωδεκαετία του 10 προηγούμενου αιώνα με τη μεταφορά της “ Κερένιας Κούκλας ” του Χρηστομάνου σε ταινία από τον σκηνοθέτη Μιχαήλ Γλυτσό . Από τότε μέχρι σήμερα οι απόπειρες μεταφοράς λογοτεχνικών έργων στον κινηματογράφο είναι πολλές και αξιόλογες .

<http://www.newsbeast.gr/entertainment/cinema/arthro/214213/vivlia-pou-eginan-petuhimenes-tainies><http://www.foititisradio.com/news/921-tainiesvivlia.html><http://www.xn--ixauk7av.gr/forum/showthread.php?1027><http://www.xn--ixauk7av.gr/forum/archive/index.php/t-1027.html>http://3lyk-komot.ro/sch.gr/new/docs/2011_2012/proiect/logotexnia_kinematografos.pdf<http://www.athensbars.gr/cinema/10-vivlia-pou-eginan-tainies><http://readingandwritingtexts.pbworks.com/w/page/52116636/%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AD%CF%82%20%CF%84%CE%B1%CE%B9%CF%BD%CE%AF%CE%B5%CF%82>http://rip-people.blogspot.com/2013/03/blog-post_9575.html

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

- Χωρίς ταυΗ Κερένια κούκλα
- Κακός δρόμος
- Δάφνις και Χλόη
- Γαλάζια κεριά
- Η ωραία του Περάν
- Ο άνθρωπος του τρένου
- Ο Χριστός ξανασταυρώνεται
- Η λίμνη των στεναγμών
- Αμαριλλίς , το κορίτσι της αγάπης
- Έγκλημα στα παρασκήνια
- Τότητα
- Ένας ντελικανής
- Η Στεφανία
- Ψαρογιάννος
- Η φόνισσα
- Τα παιδιά της χελιδόνας
- Το πεθαμένο λικέρ
- Ονειρεύομαι τους φίλους μου
- Τα δελφινάκια του Αμβρακικού
- Γωνία του παραδείσου
- Ελ Γκρέκο
- Το ταγκό των Χριστουγέννων
- Δεμένη κόκκινη κλωστή
- Το γάλα

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1995, με πρωτοβουλία του "Οργανισμού- Πολιτιστική πρωτεύουσα 1997". Στο μουσείο μπορεί κανείς να παρακολουθήσει την εξέλιξη του κινηματογράφου και να αναβιώσει την εποχή του παλιού σινεμά. Στο μουσείο φιλοξενούνται διάφορα αντικείμενα από τη συλλογή του Νίκου Μπιλιλή και συγκεκριμένα κινηματογραφικές μηχανές λήψεως και προβολής, εμφανιστήρια, φακοί, τιτλέζες, φωτογραφίες από ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου και συναφές υλικό. Είναι επίσης διαθέσιμο κινηματογραφικό αρχείο. Εντύπωση προκαλούν στον επισκέπτη οι γιγαντοαφίσες.

ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Το μουσείο κινηματογράφου της Γερμανίας βρίσκεται στην Φραγκφούρτη και πιο συγκεκριμένα στην όχθη του ποταμού Μάιν. Το μουσείο κινηματογράφου της Ιταλίας βρίσκεται στο Τορίνο. Λειτουργεί δια μέσω του ιδρύματος της Maria Adriana Prolo και το 2008, με 532,196 επισκέπτες, έφτασε στη δέκατη τρίτη θέση ανάμεσα στα μουσεία της Ιταλίας με την μεγαλύτερη επισκεψιμότητα.

ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Το πιο διάσημο μουσείο κινηματογράφου στο Λονδίνο είναι το London Film Museum, το οποίο ήταν γνωστό και ως The Movieum Of London, το οποίο δημιουργήθηκε το 2008 από τον Jonathan Sands. Σ' αυτό το μουσείο μπορεί κανείς να δει σκηνικά και κουστούμια από διάφορες ταινίες και υπάρχει επίσης ένα τμήμα το οποίο δείχνει το πως φτιάχνονται οι ταινίες.

Στο Λονδίνο υπάρχει, επίσης, το Cinema Museum το οποίο κυρίως περιέχει τεχνίματα, εξωπλισμό αλλά και αναμνηστικά τα οποία διατηρούν την ιστορία και το μεγαλείο του κινηματογράφου απο το 1890 μέχρι και σήμερα.

ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Μουσείο κινηματογράφου έχει και η Κίνα το οποίο ονομάζεται China National Film Museum και δημιουργήθηκε το 2005 με αφορμή τα 100 χρόνια του κινέζικου σινεμά. Το μουσείο αυτό δημιουργήθηκε με σκοπό να παρουσιάσει την ιστορία του κινέζικου σινεμά αλλά και μέσα από διάφορες έρευνες να γνωστοποιήσει την κουλτούρα του κινηματογράφου της χώρας αλλά και να την αναβαθμίσει.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΤΟΥ ΧΟΛΥΓΟΥΝΤ ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1930-1950

1. ΤΖΟΝ ΓΟΥΕΙΝ

Ο Μάριον Μίτσελ Μόρισον (Marion Mitchell Morrison) (26 Μαΐο 1907- 11 Ιουνίου 1979), γνωστότερος με το όνομα Τζον Γουέιν (John Wayne), ήταν ένας Αμερικανός ηθοποιός, σκηνοθέτης και παραγωγός ταινιών. Αποτέλεσε την ενσάρκωση του αρρενωπού άνδρα και αποτελεί πλέον αμερικανικό είδωλο. Έμεινε διάσημος για τη χαρακτηριστική του φωνή, το βάδισμα και το ύψος του. Ήταν γνωστός επίσης για τις συντηρητικές πολιτικές ιδέες του και για τις αντικομμουνιστικές θέσεις του κατά την περίοδο του μακαρθισμού στην Αμερική της δεκαετίας του '50.

Ο Γουέιν τοποθετήθηκε στην τρίτη θέση μιας λίστας με τους αγαπημένους Αμερικανούς σταρ. Είναι κι ο μοναδικός μη εν ζωή σταρ που κοσμεί τη συγκεκριμένη λίστα, κάθε χρονιά από το 1994. Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου τον έχει κατατάξει 13ο στη λίστα με τους 25 μεγαλύτερους σταρ όλων των εποχών.

Β.ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1950-1970

ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ

Ο Φράνσις Άλμπερτ Σινάτρα (Francis Albert Sinatra, [Χουμπόκεν](#), 12 Δεκεμβρίου 1915 — Λος Άντζελες, 14 Μαΐου 1998), γνωστός ως Φρανκ Σινάτρα, ήταν δημοφιλής Αμερικανός τραγουδιστής και ηθοποιός. Στη διάρκεια μιας πολυετούς καριέρας, από τα τέλη της δεκαετίας του 1930 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90, υπήρξε ένας από τους πιο αγαπητούς εκτελεστές στους κύκλους της βιομηχανίας διασκέδασης. Συχνά χαρακτηρίζεται ως ο σπουδαιότερος αμερικανός τραγουδιστής του 20ου αιώνα, αλλά και συμβολική μορφή της αμερικανικής κουλτούρας. Το μουσικό έργο του είναι ογκώδες, με περισσότερες από 1400 ηχογραφήσεις. Τιμήθηκε με το Προεδρικό Μετάλιο της Ελευθερίας από τον [Ρόναλντ Ρίγκαν](#) το 1985 και με το Χρυσό Μετάλλιο του Κογκρέσου το 1997, ενώ του απονεμήθηκαν συνολικά έντεκα βραβεία Γκράμι, μεταξύ αυτών και το βραβείο για τη συνολική προσφορά του. Ως ηθοποιός απέσπασε το βραβείο Όσκαρ β' ανδρικού ρόλου για την ταινία Όσο υπάρχουν άνθρωποι (From Here to Eternity, 1953), ενώ ήταν υποψήφιος για το βραβείο καλύτερου α' ανδρικού ρόλου για την ερμηνεία του στο δραματικό έργο Ο άνθρωπος με το χρυσό χέρι (*The Man with the Golden Arm*, 1955). Η έντονη και περιπετειώδης προσωπική ζωή του τοποθετήθηκε συχνά στο προσκήνιο, ειδικότερα η διασύνδεσή του με προσωπικότητες της μαφίας και του οργανωμένου εγκλήματος.

Γ.ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1970-0990

ΜΕΛ ΓΚΙΜΠΣΟΝ

Ο Μελ Κόλμ-Σίλε Τζέραρντ Γκίμπσον γεννημένος στις [3](#) Ιανουαρίου 1956 είναι Αμερικανός ηθοποιός, σκηνοθέτης, παραγωγός, και σεναριογράφος. Γεννήθηκε στο Πίσκιλ, στη Νέα Υόρκη, μετακόμισε με τους γονείς του στο [Σίδνεϊ](#) στην Αυστραλία όταν ήταν 12 ετών και αργότερα σπούδασε ηθοποιία στο Αυστραλιανό Εθνικό Ινστιτούτο Δραματικής Τέχνης. Έγινε γνωστός με τις σειρές ταινιών [Μαντ Μαξ](#) και [Φονικό Όπλο](#), και σκηνοθέτησε και πρωταγωνίστησε στο βραβευμένο με Όσκαρ [Braveheart](#). Το 2004, σκηνοθέτησε και έκανε την παραγωγή της ταινίας Το Πάθος του Χριστού, μιας ταινίας που απεικονίζει τις τελευταίες ώρες στη ζωή του Ιησού.

SOUNDTRACKS

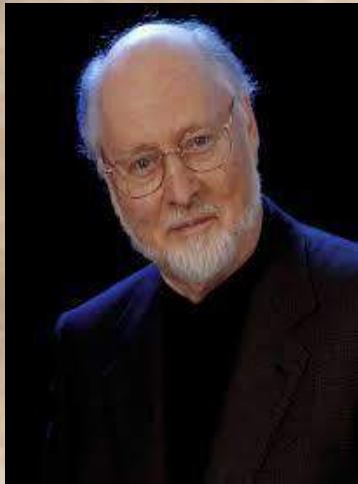
Τα κιν/κα σάουντρακ χωρίζονται σε δυο κατηγορίες:

- α) αυτά που περιέχουν τραγούδια από ταινίες (πχ Grease, Flashdance, Top Gun, Pulp Fiction) και
- β) αυτά που περιέχουν την μουσική υπόκρουση.

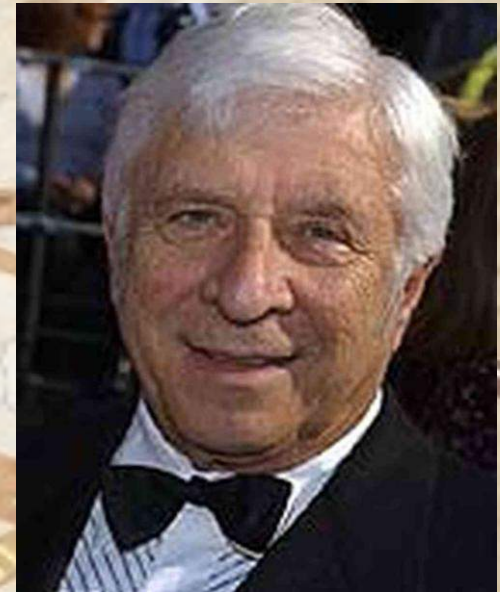
Πολλές φορές συμβαίνει ένας δίσκος να περιέχει και από τα δυο, καθώς και διαλόγους ηθοποιών. Το πρώτο σάουντρακ που κυκλοφόρησε στο εμπόριο ήταν η ταινία κινούμενων σχεδίων της Disney, Snow White and the Seven Dwarfs (1937). Έκτοτε οι δισκογραφικές εταιρίες εκμεταλλεύτηκαν την εμπορική επιτυχία, που άνθησε κυρίως μετά την δεκαετία του 70. Για την ιστορία να επισημάνουμε αυτά που κατάφεραν να ξεχωρίσουν με τις μεγαλύτερες

Οι παρακάτω δηλώσεις τριών σπουδαίων μουσικών ίσως ρίξει λίγο φώς στο τούνελ...

"Για εμένα επιτυχία είναι όταν ένας θεατής βγαίνει από την σκοτεινή αίθουσα, να σιγοτραγουδά την μελωδία του κυρίως θέματος της ταινίας. Τότε λέω ναι!! Τα κατάφερα" - John Williams

Δίνω ζωή στην εικόνα. Χωρίς την μουσική η ταινία είναι καταδικασμένη" - Elmer Bernstein

**Ένα σάουντρακ πρέπει να βγάζει συναισθήματα. Να μπορεί να γοητεύει, να συγκινεί, να τρομάζει. Επιτυχία καλό μου παιδί είναι να μπορείς να φτιάχνεις εικόνες με την μουσική σου...
" - Jerry Goldsmith**

Την πεντάδα πλαισιώνουν πραγματικά ξεχωριστά σάουντρακ, που είτε μάγεψαν τους θεατές είτε ξεχώρισαν με την ιδιαιτερότητα τους. Αξιομνημόνευτα, ευφυέστατα, πλούσια, μα πάνω απ' όλα στέκονται επάξια από μόνα τους ως μουσικό σύνολο, ξεπερνώντας πολλές φορές την ίδια την ταινία που τα "φιλοξενεί"

05 Psycho (1960) του Bernard Herrmann
Ο Alfred Hitchcock σκηνοθέτησε σε ασπρόμαυρο φόντο την ταινία γιατί πίστευε πως θα σόκαρε το κοινό αν την έλουζε με χρώμα. Το Psycho όχι μόνο κέρδισε τους θεατές, αλλά κατάφερε να σκαρφαλώσει στην 30η θέση στις 100 καλύτερες ταινίες όλων των εποχών. Άλλη μια σπουδαία συνεργασία του διδύμου Bernard Herrmann - Alfred Hitchcock ξεχώρισε για την αποτελεσματική μουσική και τα έξυπνα πλάνα που ενώθηκαν στο μοντάζ. Το θέμα στους τίτλους αρχής είναι ένα άρτια δεμένο κομμάτι που καταφέρνει να αγχώσει και να προϊδεάσει τους θεατές για το κακό που θα ακολουθήσει. Αυτό όμως που σίγουρα ξεχώρισε και σόκαρε το κοινό μιας και δεν είχε ξανακούσει κάτι παρόμοιο, ήταν το The Bathroom - The Murder. Ο σκηνοθέτης ζήτησε κάτι αλλόκοτο για την σκηνή του φόνου και ο Herrmann το πέτυχε. Έστησε την ορχήστρα με τα έγχορδα να έχουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο και κυριολεκτικά τα έκανε να στριγκλίζουν με μανία

04 Lawrence of Arabia (1962) του Maurice Jarre

Ο Γάλλος Maurice Jarre μοναδικός με 3 βραβεία Oscar στην κατοχή χάρισε μοναδικές μελωδίες βγαλμένες από τα σπλάχνα του Hollywood. Με ένα πλούσιο θέμα, το Lawrence of Arabia παραμένει ένα αστραφτερό σάουντρακ που παρά τα πολλά χρόνια του, ο χρόνος φαίνεται να μην το αγγίζει καθόλου.

03 The Good, The Bad and the Ugly (1966) του Ennio Morricone

Ο πολλά βαρύς Sergio Leone σκηνοθετεί ένα αριστουργηματικό γουέστερν με δυνατό cast. Εμπιστεύεται για ακόμη μια φορά τον μόνιμο συνεργάτη και συμπατριώτη του Ennio Morricone, δημιουργώντας μια κλασική ταινία. Με ένα εκπληκτικό και συνάμα διασκεδαστικό θέμα που λατρεύτηκε, ο μαέστρος Ennio Morricone γεμάτος κέφι και λαχταρά μας γοητεύει με το ταλέντο του. Κατάλληλο και σεμνά δεμένο για την ταινία, τούτο το φτωχό σε όργανα αλλά πλούσιο σε έμπνευση και διαχρονική αξία σάουντρακ.

02 The Godfather Trilogy (1972, 1974, 1990) των Nino Rota και Carmine Coppola

Άλλο ένα δυνατό ιταλικό δίδυμο εισβάλει στο Hollywood με επιτυχία και καταφέρνει να ξεχωρίσει. Ο Francis Ford Coppola δίνει την δουλειά στον Nino Rota. Με την εκπληκτική ερμηνεία του Marlon Brando ως Don Vito Corleone και την περίεργη προφορά όταν λέει "Είμαι ο νονός", το ιταλικό πνεύμα ξεχύθηκε με επιτυχία σε ολόκληρο τον κόσμο, κάνοντας τον σκηνοθέτη του πασίγνωστο. Ο συνθέτης Nino Rota γεννήθηκε στο Μιλάνο από μια τρελή οικογένεια σπουδαίων μουσικών. Φυσικό λοιπόν ήταν το αστέρι του να λάμψει και να ξεχωρίσει. Το 1972 η μουσική του Rota αποτράπηκε από τις υποψηφιότητες των Oscar, καθώς διαπιστώθηκε πως είχε γίνει χρήση παλαιότερων μουσικών θεμάτων από προηγούμενη δουλειά του. Το 1974 όμως στο Godfather Part 2 συνεργάστηκε με τον Carmine Coppola και κέρδισε ΑΞΙΑ το χρυσό αγαλματάκι. Ο Francis Ford Coppola το 1990 επέστρεψε με το τρίτο μέρος ολοκληρώνοντας έτσι την τριλογία. Την μουσική ανέλαβε εξ' ολοκλήρου ο πατέρας του καταφέροντας να συνθέσει ένα συμπαθητικό σάουντρακ, το οποίο όμως δεν μπορεί να λάμψει χωρίς τις παρτιτούρες του αείμνηστου Rota

01 Star Wars Saga (1977, 1980, 1983, 1999, 2002, 2005) του John Williams

Πριν από πολύ καιρό σε έναν γαλαξία πολύ πολύ μακρι. Ένα μαγικό ταξίδι ξεκινάει με το μεγαλύτερο έπος στην ιστορία του κιν/φουλ. Ο σκηνοθέτης George Lucas έκανε ειδική συμφωνία με τον κολοσσό της κιν/κης μουσικής John Williams. Ζήτησε κάτι διαφορετικό.. ένα πλούσιο ορχηστρικό θέμα, που να απέχει κατά πολύ από τα παλιά βαριά χολιγουντιανά. Ο Williams λες και ήταν στο μυαλό του σκηνοθέτη έκανε αυτό ακριβώς που του ζήτησε και ακόμα περισσότερα. Πούλησε τα περισσότερα cd και βινύλια από κάθε άλλο σάουντρακ/Αναγνωρίσιμο ακούγεται σε συναυλίες, διαφημίσεις, ταινίες, μεγάλα θεάματα και εισπράττει ένα ζεστό εγκάρδιο χειροκρότημα.

The Hangovers:

Νταλαράς Αθανάσιος

Ξυλάς Μιλτιάδης

Παντελίδης Στάθης

Τακίδης Χρήστος

Τσιτσέλης Νίκος

Χοϊδης Αντρέας

Επαγγέλματα κινματογράφου και διάσημα στούντιο

Σκηνοθέτης

Σκηνοθέτης ονομάζεται το πρόσωπο που κατευθύνει την παραγωγή ενός οπτικοακουστικού έργου, συνηθέστερα μιας κινηματογραφικής ταινίας, ενός τηλεοπτικού προγράμματος ή μιας θεατρικής παράστασης. Ένας σκηνοθέτης οραματίζεται την πραγμάτωση ενός σεναρίου, ελέγχει τις καλλιτεχνικές πτυχές του έργου και κατευθύνει το τεχνικό συνεργείο και τους ηθοποιούς προς την κατεύθυνση που ο ίδιος φαντάστηκε

Ένας σκηνοθέτης αναλυτικότερα, αναπτύσσει ένα όραμα γι' αυτό, αποφασίζει πώς πρέπει να δείχνει και τι θα έπρεπε να αποκομίσει το κοινό από αυτό. Οι κινηματογραφικοί και τηλεοπτικοί σκηνοθέτες είναι υπεύθυνοι για κάθε γωνία λήψης και εφέ φακού, λαμβάνουν αποφάσεις για το φωτισμό και το σχεδιασμό των σκηνικών και συχνά έχουν λόγο και στην επιλογή μελών του τεχνικού συνεργείου. Εκτός από την καθοδήγηση των ηθοποιών, μπορεί επίσης να εμπλακούν στη συγγραφή του σεναρίου, τη χρηματοδότηση, το μοντάζ, τη μουσική επιμέλεια, ακόμη και να παίζουν κάποιο μικρό ή μεγάλο ρόλο ως ηθοποιοί.

Οι διάφοροι σκηνοθέτες μπορούν να υιοθετήσουν διάφορες προσεγγίσεις ως προς τον τρόπο δουλειάς τους. Μερικές από αυτές είναι:

- Καθορισμός ενός γενικού πλαισίου αφήνοντας κατόπιν τους ηθοποιούς να αυτοσχεδιάσουν το διάλογο. (π.χ. Σπάικ Λη, Ρόμπερτ Άλτμαν)
- Έλεγχος της παραμικρής λεπτομέρειας και απαίτηση από τους ηθοποιούς να ακολουθούν επακριβώς τις οδηγίες που τους δίνονται (π.χ. Στάνλεϊ Κιούμπρικ, Άλφρεντ Χίτσκοκ)
- Ανάληψη τόσο της σκηνοθεσίας όσο και του σεναρίου (π.χ. Γούντι Άλεν, Τσάρλι Τσάπλιν, Κουέντιν Ταραντίνο, Χαγιάο Μιγιαζάκι)
- Συνεργασία με κάποιο σεναριογράφο σχεδόν επί μονίμου βάσεως (π.χ. Μάρτιν Σκορσέζε και Νίκολας Πιλέτζι/Πωλ Σράντερ, Ρόμπερτ Ζεμέκис και Μπομπ Γκέιλ)
- Ανάληψη σκηνοθεσίας, φωτογραφίας και μοντάζ (π.χ. Στήβεν Σόντερμπεργκ, Ρόμπερτ Ροντρίγκεζ, Τζόελ και Ήθαν Κοέν)
- Συμμετοχή στις ταινίες τους ως ηθοποιοί (π.χ. Όρσον Γουέλς, Μελ Μπρουκς, Κέβιν Κόστνερ)
- Πηγή: wikipedia.com/Σκηνοθέτης

Παραγωγός

Παραγωγός ονομάζεται το άτομο το οποίο επιβλέπει την διαδικασία υλοποίησης ενός κινηματογραφικού σχεδίου. Ο παραγωγός είναι πολλές φορές υπεύθυνος για την όλη εξέλιξη του προγράμματος, από την σύλληψη της αρχικής ιδέας μέχρι την προβολή του τελικού αποτελέσματος.

Μια από τις υποχρεώσεις του παραγωγού είναι η χρηματοδότηση του εγχειρήματος, είτε μέσω προσωπικής επένδυσης είτε εξασφαλίζοντας οικονομική παροχή από κάποιο κινηματογραφικό στούντιο. Επίσης, ο παραγωγός φέρει την ευθύνη της επιλογής και του συντονισμού των συνεργατών του καθώς και των ατόμων που παίζουν σημαντικό ρόλο στην πορεία της παραγωγής, όπως ο σκηνοθέτης, ο σεναριογράφος κ.α. Ο παραγωγός αναλαμβάνει την οργάνωση και την εξασφάλιση της προόδου του σχεδίου μέχρι την ολοκλήρωση του.

Ο παραγωγός μπορεί να συμμετάσχει ενεργά και σε άλλους τομείς της παραγωγής πέρα από την επιμέλεια, όπως σκηνοθεσία και σενάριο. Όσο περισσότερο είναι αναμειγμένος ο παραγωγός στη διαδικασία, τόσο πιο ολοκληρωμένο το αποτέλεσμα.

Πέραν του βασικού παραγωγού υπάρχει ο συμπαραγωγός, ο υπεύθυνος συνεταιρισμού, ο υπεύθυνος εκτέλεσης παραγωγής κ.α. Καθένας αναλαμβάνει μια διαφορετική υποχρέωση. Για παράδειγμα, την εξασφάλιση οικονομικής ενίσχυσης αναλαμβάνει ο υπεύθυνος εκτέλεσης παραγωγής.

- Πηγή: wikipedia.com/Παραγωγός

Τι είναι σεναριογράφος;

Σεναριογράφος ονομάζεται το άτομο που γράφει το σενάριο ενός κινηματογραφικού έργου. Η δουλειά του όμως, δεν περιορίζεται μόνο στο να γράφει σενάρια αλλά αντίθετα είναι αυτός που θα επινοήσει και τους χαρακτήρες του έργου. Επιπλέον, όσον αφορά τον τόπο εργασίας, εκτός από τον κινηματογράφο μπορεί να εργαστεί στο θέατρο, γράφοντας την υπόθεση ενός θεατρικού έργου, αλλά και στη τηλεόραση κατασκευάζοντας την πλοκή μιας σειράς.

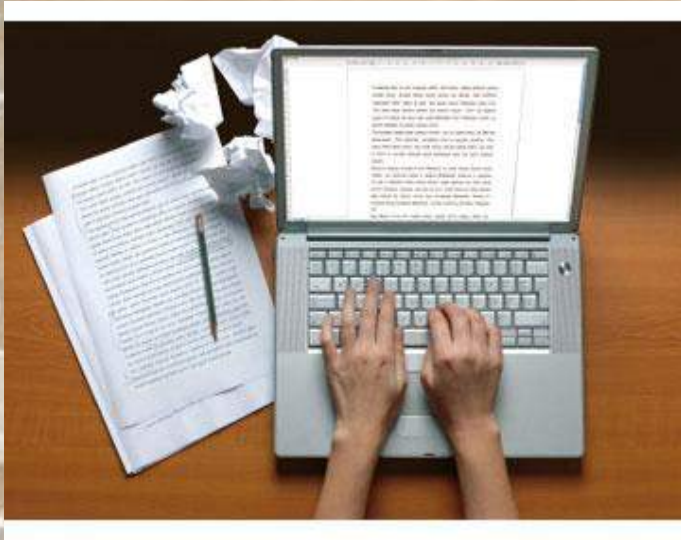

CINEMA

Ποια είναι η δουλειά του;

Η κύρια ασχολία του είναι η μετατροπή μιας ιστορίας σε σενάριο με δράση και πλοκή, κατάλληλη για να προβληθεί στο θέατρο, την τηλεόραση ή τον κινηματογράφο. Ο ρόλος του είναι ο πλέον ουσιώδης στη διαδικασία μιας τηλεοπτικής ή κινηματογραφικής παραγωγής, καθώς το σενάριο είναι η πρώτη ύλη και η πηγή, την οποία επεξεργάζονται και διαχειρίζονται οι υπόλοιποι συντελεστές της παραγωγής, και όλοι μαζί συνδράμουν ώστε να απεικονιστεί η ιστορία του σεναριογράφου, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, στη μικρή (TV) ή τη μεγάλη οθόνη.

ΠΗΓΕΣ

<http://project-cinema2013a3.blogspot.gr>

Τι είναι ο ηθοποιός;

Ηθοποιός είναι ο καλλιτέχνης που συμμετέχει σε θεατρική παράσταση ή σε κινηματογραφικό τηλεοπτικό, ραδιοφωνικό έργο και ερμηνεύει ρόλο. Η λέξη είναι σύνθετη από το ρήμα ποιώ και το ουσιαστικό ήθος που στην Αρχαία Γλώσσα σήμαινε χαρακτήρας. Ηθοποιός σημαίνει αυτός που φτιάχνει - υποδύεται- κάποιον χαρακτήρα.

Τι πρέπει να κάνει κάποιος για να γίνει ηθοποιός;

Για να γίνει κανείς ηθοποιός θα πρέπει να φοιτήσει σε δραματική σχολή. Στην Ελλάδα υπάρχουν δύο μόνο κρατικές σχολές. Οι υπόλοιπες είναι ιδιωτικές. Υπάρχει επίσης το Τμήμα Θεάτρου στη Θεσσαλονίκη, το οποίο είναι πανεπιστημιακή σχολή και περνά κάποιος με πανελλήνιες στον κλάδο υποκριτικής. Μέσα απ' αυτές τις σχολές γίνεσαι ηθοποιός.

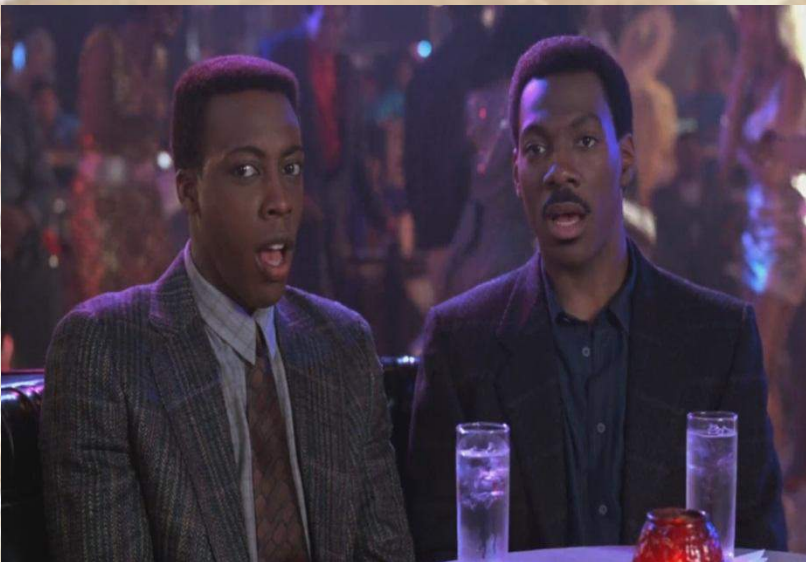

Κομπάρσος

Ο κομπάρσος είναι βοηθητικός ηθοποιός, που λέει ελάχιστα ή καθόλου λόγια που δεν έχει σημαντικό ρόλο σε μία εξέλιξη.

Η φοίτηση διαρκεί 3 χρόνια.
Για να εισαχθείς πρέπει να υποβάλεις το απολυτήριο Λυκείου ή ισοδύναμο τίτλο, να περάσεις από εξετάσεις για τον έλεγχο της υγείας σου και να εξεταστείς στα μαθήματα:

- υποκριτική
- απαγγελία και τραγούδι
- στοιχειώδεις θεωρητικές γνώσεις Ιστορίας του Θεάτρου και Λογοτεχνίας.

ΠΗΓΕΣ

<http://project-cinema2013a3.blogspot.gr>

Μοντέρ

Ο υπεύθυνος εφέ (μοντάζ) είναι ο ειδικός συναρμολόγησης εικόνας (μοντέρ) που ασχολείται με την τοποθέτηση σε σειρά που αποσκοπεί σε συγκεκριμένη χωροχρονική ακολουθία εικόνων και ήχων που έχουν ληφθεί με κάμερα, έτσι ώστε να αποτελέσουν μια ολοκληρωμένη ταινία μικρού ή μεγάλου μήκους. Δηλαδή μια κινηματογραφική ταινία αποτελείται από πλάνα. Πλάνο είναι 'ο,τι γράφει η μηχανή από την στιγμή που ο σκηνοθέτης πει πάμε, μέχρι το stop. Για να πετύχει ένα πλάνο γίνονται πολλές λήψεις.

Το επάγγελμα του μοντέρ είναι η επιλογή των λήψεων, η ταξινόμηση και η σύνθεση του υλικού που παραλαμβάνει από τα γυρίσματα. Ο μοντέρ επίσης ασχολείται και με τους ήχους και την μουσική. Συγκεκριμένα, ο ειδικός συναρμολόγησης εικόνας παραλαμβάνει το υλικό που έχει συγκεντρώσει ο εικονολήπτης και αφαιρεί τις εικόνες και τους ήχους που δε δένουν αρμονικά με το υπόλοιπο υλικό, ώστε να δημιουργήσει μια ταινία με ροή και νόημα. Στο πλαίσιο της εργασίας του συνεργάζεται στενά με το σκηνοθέτη.

Για την εργασία του απαραίτητες θεωρούνται οι δεξιότητες σε σχέση με την τεχνολογία, αφού χρειάζεται να χειρίζεται ηλεκτρονικό υπολογιστή, κονσόλες ήχου, συσκευές βίντεο κ.λπ.

Είναι ένα επάγγελμα που έχει μεγάλη σπουδαιότητα στο χώρο του κινηματογράφου και της τηλεόρασης. Απαραίτητα στοιχεία του χαρακτήρα του για την εκτέλεση του επαγγέλματος, είναι η οργάνωση και η υπομονή και η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Επίσης, απαιτούνται κριτική σκέψη, επινοητικότητα και συνδυαστική ικανότητα. Ο ειδικός συναρμολόγησης εικόνας, πρέπει να είναι επιδέξιος και να διαθέτει αισθητική αντίληψη. Τέλος, πρέπει να έχει δεξιότητα με τα ηλεκτρονικά μέσα και να έχει κινηματογραφική και τηλεοπτική παιδεία. Το ενδιαφέρον για έναν μοντέρ, στις ταινίες είναι ότι πρέπει να αποδώσει με τον καλύτερο τρόπο το σενάριο, να αναδείξει τη σκηνοθετική ματιά του σκηνοθέτη, να βρει τον ρυθμό που ταιριάζει στην ταινία, που είναι διαφορετικός, και να φωτίσει τις καλύτερες στιγμές των ηθοποιών.

Κάμεραμαν

Ο κάμεραμαν είναι αυτός ο οποίος ξέρει να χειρίζεται εύκολα κάθε είδους κάμερα και να την καθοδηγεί με σταθερότητα. Επίσης μπορεί να κάνει μονταζ οποιοδήποτε βίντεο.

Χορογράφος

Ο ρόλος του χορογράφου για μια ταινία είναι η χορογραφία που θα κάνει και τα συγχρονισμένα βήματα. Για να γίνει ένας καλός χορός χρειάζεται σκληρή δουριά και πολύ χρόνο.

ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ(ΜΠΟΥΜΑΝ)

Η δουλειά του ηχολήπτη είναι να κατέχει τις γνώσεις και να ξέρει να χρησιμοποιεί τον εξοπλισμό του όπως το μπουμ(μικρόφωνο), τις κονσόλες και τα προγράμματα που μπορεί να επεξεργαστεί τον ήχο (π.χ. να προσθέσει ένα τραγούδι στην ταινία κ.α.) . Επίσης ο ηχολήπτης μπορεί να αλλάξει τον ήχο σε αναλογικό ή ψηφιακό.

Σχεδιαστής σκηνικών

Το έργο των σχεδιαστών σκηνικών είναι η σχεδίαση των σκηνικών ανάλογα με την σκηνή η οποία θα παιχτεί, όπως η σκηνή του θανάτου ή μια φανταστική σκηνή θα είναι πολύ έντονη. Ο κάθε σχεδιαστής σκηνικών έχει διαφορετικό τρόπο σκέψης και αυτό το βλέπουμε στις ταινίες με διάφορες παραλλαγές.

Διευθυντής φωτογραφίας

Το Α και το Ω στον κινηματογράφο είναι φυσικά η εικόνα! Γι' αυτό και ο ρόλος του διευθυντή φωτογραφίας είναι ένας από τους σημαντικότερους στο κινηματογραφικό συνεργείο.

Η σκηνή μιας ταινίας που παρακολουθούμε στην αίθουσα του κινηματογράφου είναι πολύ διαφορετική από την πραγματική εικόνα κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων. Γιατί ο φωτισμός που επιλέγει ο διευθυντής φωτογραφίας δημιουργεί μια άλλη πραγματικότητα: την πραγματικότητα που εξυπηρετεί την αφήγηση της ιστορίας. Ίσως να το έχετε παρατηρήσει και εσείς ότι οι κωμωδίες και οι χορευτικές ταινίες είναι γεμάτες από άπλετο φως για να αναδεικνύεται η χαρά και το χιούμορ. Αντίθετα, τα δράματα ή τα θρίλερ χαρακτηρίζονται από πιο σκοτεινές σκηνές που δημιουργούν ένταση και αγωνία.

Μια από τις πιο δύσκολες προκλήσεις για ένα διευθυντή φωτογραφίας είναι να φωτίσει μια σκηνή που γυρίζεται σε εξωτερικό χώρο, σε ένα δάσος ή σε ένα δρόμο. Αν ο σκηνοθέτης φαντάζεται τη σκηνή συννεφιασμένη, ο διευθυντής φωτογραφίας πρέπει να βρει διάφορα τεχνάσματα για να το καταφέρει, ακόμα κι αν τα γυρίσματα πραγματοποιούνται μια ηλιόλουστη μέρα!

Πέρα από την επιλογή του κατάλληλου φωτισμού, μία άλλη σημαντική αρμοδιότητα του διευθυντή φωτογραφίας είναι το «καδράρισμα» ή αλλιώς η επιλογή του «κάδρου». Με απλά λόγια είναι η εικόνα που επιλέγουν ο διευθυντής φωτογραφίας και ο σκηνοθέτης να δείξουν στους θεατές της ταινίας. Όταν, για παράδειγμα, παρακολουθούμε μια σκηνή που εκτυλίσσεται έξω από ένα σπίτι, μπορεί να μην βλέπουμε όλο το σπίτι, αλλά μόνο ένα μέρος του. Ο διευθυντής φωτογραφίας είναι ένας από τους πιο στενούς συνεργάτες του σκηνοθέτη κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων της ταινίας. Προκειμένου να φωτίσει σωστά μια σκηνή, πρέπει από πριν να έχει καταλάβει ακριβώς ποιο είναι το όραμα του σκηνοθέτη και τι θέλει να δουν οι θεατές.

Ενδυματολόγος

Λένε πως τα ρούχα μας δείχνουν σε μεγάλο βαθμό την προσωπικότητά μας. Σκεφτείτε, λοιπόν, πόσο σημαντική είναι η επιλογή των ρούχων, για να «χτίσει» κανείς το χαρακτήρα μιας ταινίας. Ο ενδυματολόγος είναι ο υπεύθυνος για τα ρούχα όλων των ηρώων μιας ταινίας και αναλαμβάνει να τα σχεδιάσει εξ αρχής ή να τα νοικιάσει.

Μπορεί σε κάποιον η επιλογή των ρούχων για μία ταινία να φαίνεται σαν κάτι απλό, όμως έχει πολλές απαιτήσεις. Τα ρούχα που επιλέγει ο ενδυματολόγος πρέπει να ταιριάζουν στον ιδιαίτερο χαρακτήρα του κάθε ήρωα, να είναι σύμφωνα με την εποχή που εκτυλίσσεται η υπόθεση, αλλά και να δείχνουν όμορφα στο κάθε πλάνο. Γι' αυτό το λόγο, ο ενδυματολόγος πέρα από γνώσεις ως προς την ιστορία του ενδύματος, πρέπει να έχει και βασικές γνώσεις φωτογραφίας. Ταυτόχρονα, πρέπει πάντοτε να φροντίζει τα ρούχα που σχεδιάζει ή επιλέγει να επιτρέπουν στους ηθοποιούς να κινούνται άνετα.

Οι ευθύνες ενός ενδυματολόγου σε μία κινηματογραφική ταινία :

1. Να διαβάσει και να αναλύσει το σενάριο ώστε να καταλάβει σε βάθος τις ανάγκες που προκύπτουν για τα κοστούμια.
2. Να συνεργαστεί στενά με το σκηνοθέτη και την υπόλοιπη ομάδα ώστε να καταλήξουν σε κάποιες βασικές ιδέες για τα κοστούμια.
3. Να κάνει έρευνα σχετικά με την εποχή που εκτυλίσσεται η ταινία, το επάγγελμα του κάθε ήρωα, την οικονομική του κατάσταση και καθετί που μπορεί να επηρεάσει την επιλογή των ρούχων.
4. Να σχεδιάσει στο χαρτί πώς φαντάζεται το κάθε ρούχο.
5. Να αγοράσει τα κατάλληλα υφάσματα ή να επισκεφθεί δεκάδες καταστήματα για να βρει το κατάλληλο κοστούμι και να το νοικιάσει.
6. Να προβάρει τα κοστούμια στους ηθοποιούς και να κάνει τις απαραίτητες επιδιορθώσεις, όπου χρειάζονται.

Location manager

Υπάρχει ένα ρητό που ακολουθούν πιστά όλοι όσοι δουλεύουν στον κινηματογράφο: «Η επιτυχία μιας ταινίας κρύβεται στην τοποθεσία», δηλαδή στα μέρη που εκτυλίσσεται η δράση. Μία εντυπωσιακή γέφυρα, ένα απόκρημνο βουνό, ένα καταπράσινο πάρκο ή μια πολύβουη πλατιά λεωφόρος είναι τοποθεσίες που τραβούν το μάτι του θεατή πριν καν ξεκινήσει η υπόθεση μιας ταινίας. Γι' αυτό το λόγο, ο ρόλος του location manager, του ανθρώπου δηλαδή που αναλαμβάνει να βρει αυτές τις τοποθεσίες, είναι εξαιρετικά σημαντικός.

Ο location manager, είναι υπεύθυνος όχι μόνο να βρει την τοποθεσία στην οποία πρέπει να γυριστεί η κάθε σκηνή, αλλά και να φροντίσει να είναι ασφαλής, να πάρει άδεια για να γίνει εκεί το γύρισμα από το δήμο ή το υπουργείο που τη διαχειρίζεται και να προσέξει να μην γίνουν καταστροφές κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων. Επίσης, εργάζεται στενά με το σκηνοθέτη και τον παραγωγό, προκειμένου να καταλάβει τις ανάγκες του σεναρίου και να βρει τη σωστή τοποθεσία.

Αφού γίνει αυτό, ξεκινά το δεύτερο στάδιο της δουλειάς, που είναι να διαμορφωθεί ο χώρος, σύμφωνα με τις ανάγκες της ταινίας. Γιατί παρόλο που βρέθηκε το μέρος, πάντοτε πρέπει να γίνουν κάποιες μικροαλλαγές, όπως για παράδειγμα να μπουν συγκεκριμένα φώτα σε ένα δρόμο. Ο location manager πρέπει να τα έχει όλα αυτά στο μυαλό του και να υπολογίσει πόσος χρόνος απαιτείται για να γίνουν αυτές οι προσθήκες ή αλλαγές.

Επιπλέον, πρέπει να ζητήσει την άδεια τόσο από τους κατοίκους της περιοχής για να γίνει το γύρισμα, όσο και από τον αρμόδιο δήμο. Γιατί όσο ωραία κι αν είναι η εμπειρία της παραγωγής μιας ταινίας, δεν είναι ευγενικό να βγεις ένα πρωί από το σπίτι σου και να δεις ξαφνικά δεκάδες ανθρώπους, κάμερες, φώτα και χιλιάδες καλώδια, χωρίς να σε έχουν προειδοποιήσει!

Αφού ολοκληρωθεί το γύρισμα, ο location manager είναι ο τελευταίος που φεύγει από την τοποθεσία. Φροντίζει το συνεργείο να μην έχει ξεχάσει τίποτα και να παραδώσει το μέρος αυτό στους κατοίκους και τους περαστικούς, ακριβώς όπως το βρήκε!

Πηγές

- <http://www.oikade.gr/>
- <http://www.wikipedia.gr/>

Hollywood

Hollywood και βιομηχανία ταινιών.
Το Χόλλυγουντ ή Χόλιγουντ (αγγλικά: Hollywood) είναι περιοχή της πόλης του Λος Άντζελες στην πολιτεία της Καλιφόρνιας. Λόγω της φήμης και της ταυτότητάς του ως ιστορικό κέντρο στούντιο κινηματογράφου, η λέξη "Χόλυγουντ" χρησιμοποιούνταν συχνά ως συνώνυμο για την Αμερικανική βιομηχανία ταινιών και τηλεόρασης.

The walk of fame (η Λεωφόρος της Δόξας)

Πολλά ιστορικά θέατρα του Χόλυγουντ χρησιμοποιούνται για τις πρεμιέρες αρκετών ταινιών αλλά και άλλων παραστάσεων. Είναι ένας δημοφιλής προορισμός για τη καλή νυχτερινή ζωή και τον τουρισμό, ενώ επίσης εκεί βρίσκεται η Λεωφόρος της Δόξας στο Χόλυγουντ (Walk of Fame). Είναι ο δρόμος του οποίου το πεζοδρόμιο είναι διακοσμημένο με 2309 αστέρια πάνω στα οποία αναγράφονται τα ονόματα γνωστών προσωπικοτήτων του κινηματογράφου.

Τα πρώτα studio

Στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα επιχειρήσεις ταινιών από την Νέα Υόρκη και το Νιου Τζέρσεϊ εγκαταστάθηκαν στο Χόλυγουντ. Ο λόγος ήταν ότι ο καιρός, καθώς εμπιστευόντουσαν πιο πολύ το φως του ηλίου για τον φωτισμό και όχι τις πρώτες λάμπες. Επίσης και οι αρκετοί ανοικτοί χώροι που υπήρχαν στην περιοχή. Το πρώτο στούντιο στο Χόλυγουντ ήταν της Nestor Studios το 1911.

D. W. Griffith

Ο σκηνοθέτης D. W. Griffith στάλθηκε από την εταιρεία Biograph να εξερευνήσει και να βιντεοσκοπήσει τις νέες περιοχές, για να διαπιστώσουν κατά πόσο ήταν κατάλληλες για την κινηματογράφιση ταινιών. Ο D. W. Griffith γύρισε εκεί την πρώτη ταινία με όνομα «In old Hollywood» η οποία είναι η πρώτη ταινία που γυρίστηκε στο Χόλυγουντ. Το 1913 ο Griffith γυρίσε στην Νέα Υόρκη έχοντας γυρίσει και άλλες ταινίες. Αρκετοί παραγωγοί άκουσαν τις εμπειρίες του Griffith και αποφάσισαν να πάνε να μείνουν στο Χόλυγουντ. Τότε ήταν που γεννήθηκε η Βιομηχανία ταινιών. Τα επόμενα 20 χρόνια και άλλες εταιρίες κατέφτασαν εκεί ενώ άρχισαν να φτιάχνονται κάθε χρόνο όλο και περισσότερες ταινίες. Το 1923 φτιάχτηκε το σήμα του Χόλυγουντ που τότε έγραφε HOLLYWOODLAND. Το 1929 έγιναν στο ξενοδοχείο Hollywood Roosevelt τα πρώτα Όσκαρ με μόλις 250 άτομα.

Το μοντέρνο Χόλυγουντ

Το σύγχρονο Χόλυγουντ ξεκίνησε την δεκαετία του '50. Τότε δημιουργήθηκαν αρκετά κανάλια όπως KTLA-TV και το CBS και αρκετά στούντιο ηχογράφησης και γραφεία. Το 1956 φτιάχτηκε το γνωστό κτήριο της εταιρίας ηχογράφησης Capitol Records. Η λεωφόρος Walk of Fame δημιουργήθηκε το 1958 ενώ το πρώτο αστέρι τοποθετήθηκε δύο χρόνια αργότερα.

Δεκάδες κανάλια, στούντιο και άλλες κινηματογραφικές επιχειρήσεις μετέτρεψαν το Χόλυγουντ σαν μία μηχανή παραγωγής ταινιών όπου τα τελευταία χρόνια ο αριθμός του ανέρχεται τις 250 ταινίες τον χρόνο.

Δεκάδες κανάλια, στούντιο και άλλες κινηματογραφικές επιχειρήσεις μετέτρεψαν το Χόλυγουντ σαν μία μηχανή παραγωγής ταινιών όπου τα τελευταία χρόνια ο αριθμός του ανέρχεται τις 250 ταινίες τον χρόνο.

Πηγές

<http://el.wikipedia.org/wiki/Χόλυγουντ>

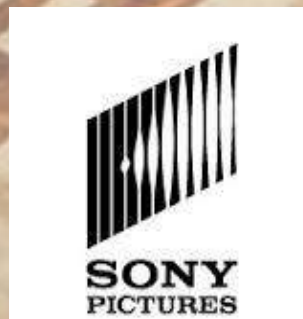
«Μεγάλα Δέκα»

Κινηματογραφικά στούντιο

Δέκα είναι οι σημαντικότερες και μεγαλύτερες εταιρείες παραγωγής ταινιών. Χαρακτηρίζονται από τον όρο «Μεγάλα Δέκα» (κινηματογραφικά στούντιο) και είναι αυτά που έχουν αναλάβει το μεγαλύτερο ποσοστό ταινιών. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν οι εταιρείες: Warner Bros, New Line Cinema, Sony Pictures, MGM Studios, Walt Disney Pictures/ Touchstone Pictures, Miramax films, 20th Century Fox, Dreamworks S.K.G, Paramount Pictures και Universal Pictures.

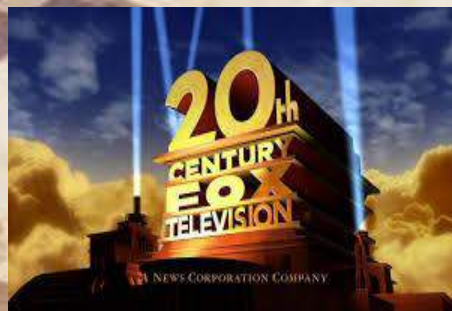

- Η Warner Bros ανήκει στην Time Warner. Εδρεύει στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ και έχει δημιουργήσει εκατοντάδες κινηματογραφικές παραγωγές με διάσημους ηθοποιούς . Ιδρύθηκε το 1918 και λειτουργεί μέχρι σήμερα
- Η New Line Cinema ανήκει στην Time Warner επίσης. Ιδρύθηκε το 1967 και είναι διάσημη για τις ταινίες «Ο άρχοντας των δαχτυλιδιών» και «Η μάσκα».
- Η Sony Pictures ανήκει στη Sony. Ιδρύθηκε το 2005 από τους Χένρι και Μπομπ Βέινστέιν.
- Η MGM Studios ανήκει επίσης στη Sony. Ιδρύθηκε το 1924 και στην περίοδο από το τέλος του βουβού κινηματογράφου έως τον Δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, η MGM ήταν το δημοφιλέστερο στούντιο του Χόλιγουντ. Το 2005 αγοράστηκε από τη Sony και το 2006 ανεξαρτητοποιήθηκε.
- Η Walt Disney Pictures ανήκει στην Disney. Ιδρύθηκε το 1929 από τον Ουώλτ Ντίσνεϊ. Έχει δημιουργήσει χιλιάδες ταινίες κινουμένων σχεδίων.

- Η Miramax Films ανήκει στην Disney. Ιδρύθηκε το 1979 από τα αδέλφια Χάρβει και Μπομπ Γουέινστιν
- Η 20th Century Fox ανήκει στη News Corporation. Ιδρύθηκε το 1914 από τον Γουίλιαμ Φοξ. Δημιούργησε ταινίες όπως το «Avatar», «Ο Τιτανικός» κ.α.
- Η DreamWorks S.K.G. Ανήκει στην Viacom. Ιδρύθηκε το 1994 από τους Στίβεν Σπίλμπεργκ, Τζέφρι Κάντζεμπεργκ και Ντέιβιντ Γκέφεν. Τα αρχικά S.K.G. Προκείπτον από τα αρχικά των επιθέτων των τριών ιδρυτών της.
- Η Paramount Pictures ανήκει στην Viacom επίσης. Ιδρύθηκε το 1912 από τον Αδόλφο Ζούκορ.
- Τέλος, η Universal Pictures, ανήκει στην NBC Universal. Είναι η παλαιότερη εταιρεία κινηματογραφικών ταινιών που ιδρύθηκε το 1909.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ

Για χρόνια η διαδικασία παραγωγής κινηματογραφικών ταινιών παραμένει αμετάβλητη. Έχει αναπτυχθεί τέτοια μεθοδολογία η οποία δεν χρειάζεται ιδιαίτερες αλλαγές. Βέβαια οι διαδικασίες και τα μέσα που χρησιμοποιούνται με το πέρασμα του χρόνου βελτιώνονται, παρ' όλα αυτά τα βασικά βήματα που πρέπει να κάνει κάποιος για να ολοκληρώσει μια κινηματογραφική ταινία παραμένουν ίδια και είναι:

- Προ παραγωγή (Preproduction)
- Παραγωγή (Production)
- Μετά παραγωγή (Postproduction)

Προπαραγωγή

Η προ παραγωγή είναι το πρώτο στάδιο στη διαδικασία δημιουργίας μιας κινηματογραφικής ταινίας. Ο σωστός σχεδιασμός στη φάση αυτή θα βοηθήσει ώστε να κρατηθεί το κόστος της παραγωγής χαμηλό.

Στο στάδιο αυτό έχουμε:

- τη συγγραφή του σεναρίου
- τον προϋπολογισμό της ταινίας
- το κατάρτιση του χρονοδιαγράμματος
- την εύρεση των ηθοποιών, μοίρασμα των ρόλων
- σχεδίαση παραγωγής (τοποθεσίες, κοστούμια, make up, σκηνικά, διακόσμηση)
- την εικονογράφηση (storyboard)

Παραγωγή

Η παραγωγή έχει να κάνει σε μεγάλο βαθμό με αυτό που βλέπει και άκουει τελικά ο θεατής. Σε αυτό το στάδιο ενεργοποιούνται ουσιαστικά ο σκηνοθέτης, ο διευθυντής φωτογραφίας ο ηχολήπτης οι ηθοποιοί και ένα μεγάλο μέρος του προσωπικού της συνολικής παραγωγής για το γύρισμα των διάφορων σκηνών της ταινίας. Τα γυρίσματα μπορεί να γίνονται σε στούντιο. Τα πλεονεκτήματα είναι ο πλήρης έλεγχος των συνθηκών. Να είναι εξωτερικά σε διάφορες τοποθεσίες όπου τότε ο έλεγχος είναι περιορισμένος.

Μετά παραγωγή

Στο στάδιο της μετά παραγωγής έχουμε την:

- Επεξεργασία το διαφόρων πλάνων και τον συνδυασμό τους χρησιμοποιώντας διάφορες τεχνικές και εφφέ.
- Επεξεργασία των ήχων από το στάδιο της παραγωγής και δημιουργία νέων.
- Μετατροπή του υλικού από αναλογική μορφή σε ψηφιακή για την πιο εύκολη και γρήγορη επεξεργασία του (αν δεν είναι ήδη σε ψηφιακή μορφή).

Πηγές

[http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%B5%CE%B3%CE%AC%CE%BB%CE%B1_%CE%94%CE%AD%CE%BA%CE%B1_\(%CE%BA%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%B9%CE%BA%CE%AC_%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%8D%CE%BD%CF%84%CE%B9%CE%BF\)](http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%B5%CE%B3%CE%AC%CE%BB%CE%B1_%CE%94%CE%AD%CE%BA%CE%B1_(%CE%BA%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%B9%CE%BA%CE%AC_%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%8D%CE%BD%CF%84%CE%B9%CE%BF))

http://www.aiia.csd.auth.gr/LAB_STUDIES/POSTGRADUATE_STUDIES/courses/Production/projects/Doc%20Movie%20Production.pdf

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΣΟΥΖΗ ΤΡΩΣ!!!:

Πασχούδη Κωνσταντίνα

Σαμαρά Βίλη

Τακίδου Αναστασία

Τασούδη Αναστασία

Χότζα Χριστίνα

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

- Οι αθηναίοι πρωτοβλέπουν κινηματογράφο το 1897. Η προβολή της κινούμενης εικόνας προκαλεί ζωηρές αντιδράσεις και το καινούργιο θέαμα γίνεται μόνιμο θέμα συζήτησης και αιτία πολλών δημοσιεύσεων

• Ο ελληνικός αλλά και ο Βαλκανικός κινηματογράφος ξεκινάει το 1906 με τους αδερφούς Γιαννάκη και Μίλτο Μανάκια που αρχίζουν να κινηματογραφούν στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας. Οι Μανάκια δημιουργούν ένα μοναδικής αξίας αρχείο με πάνω από 60 ταινίες. Το 1907 ανοίγει ο πρώτος κινηματογράφος στην Αθήνα. Οι αίθουσες προβολών αρχίζουν να πολλαπλασιάζονται. Έκτακτες προβολές οργανώνονται στα θέατρα. Την χρονική περίοδο μεταξύ 1910-11 γυρίζονται ορισμένες βουβές κωμωδίες μικρού μήκους από τον σκηνοθέτη – Ηθοποιό Σπύρο Δημητρακόπουλο, ο οποίος ερμηνεύει και τους περισσότερους ρόλους των ταινιών, με το ψευδώνυμο “Σπυρίδιον”.

- Το 1914 ιδρύεται η κινηματογραφική εταιρία "Αστυ Φιλμ" και αρχίζει η παραγωγή ταινιών μεγάλης διάρκειας. Η Γκόλφω, ένα γνωστό θεατρικό δραματικό ειδύλλιο, δίνει το σενάριο και είναι η πρώτη Ελληνική ταινία μεγάλου μήκους.
Στην διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου η κινηματογραφική παραγωγή δεν αναστέλλεται εντελώς αλλά περιορίζεται στα πολεμικά επίκαιρα. Παρά της αντιξοότητας του πολέμου αναδεικνύονται σημαντικοί έλληνες σκηνοθέτες (Γεώργιος Προκοπίου, Δημήτρης Γαζιάδης κ.α.) που γυρίζουν με πολύ ψυχή και με λίγα με πρωτόγονα μέσα, σκηνές από το μέτωπο και την Μικρασιατική καταστροφή.
Η πρώτη μεγάλη εμπορική επιτυχία έρχεται το 1920 με το φιλμ "Ο Βιλλάρ στα γυναικεία λουτρά του Φαλήρου", στο οποίο είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος και πρωταγωνιστής ο κωμικός ηθοποιός Βιλλάρ - ψευδώνυμο του κρητικής καταγωγής Νικολάου Σφακιανάκη. Ο πιο διάσημος κινηματογραφικός αστέρας στα χρόνια του 20 είναι ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Μιχαήλ που γνώρισε κι αυτός μια πρόσκαιρη δόξα. Αξιοσημείωτες είναι οι προσπάθειες του Αχιλλέα Μαδρά που γυρίζει τον "Μάγο της Αθήνας" και τη "Μαρία Πενταγιώτισσα".

Την χρονική περίοδο 1928- 1931 μεγαλουργεί η κινηματογραφική επιχείρηση "Νταγκ- Φιλμ" που λειτουργούσε ήδη από το 1918 και ασχολήθηκε με ιστορικές ταινίες και την κινηματογράφιση λογοτεχνικών έργων. Ξεχωρίζουν οι ταινίες "Δάφνις και Χλόη" (1931 σε σκηνοθεσία Ο. Λάσκου), "Έρωσ και κύματα" (1928 σε σκηνοθεσία Δ. Γαζιάδη). Στην ταινία "Δάφνις και Χλόη" εμφανίζεται το πρώτο γυμνό του Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου. Από αυτή την εποχή αρχίζει μια σοβαρότερη προσπάθεια οργάνωσης και συστηματοποίησης της κινηματογραφικής παραγωγής που όμως θα διακοπεί βίαια από τον πόλεμο. Το 1932 παίζεται στους κινηματογράφους η πρώτη ομιλούσα ταινία ο Αγαπητικός της Βοσκοπούλας, της "Ολύμπια Φιλμ" σε σκηνοθεσία Δ. Τσακίρη. "Οι Απάχηδες των Αθηνών" που είναι μια μεταφορά της πετυχημένης οπερέτας του Νίκου Χατζηαποστόλου, θεωρείται μια από τις πιο αξιόλογες προσπάθειες του ομιλούντα κινηματογράφου και η προβολή της συνοδεύεται από τα τραγούδια του έργου και κάποιους ήχους γραμμένους σε ένα γραμμόφωνο που κρύβεται πίσω από την οθόνη.

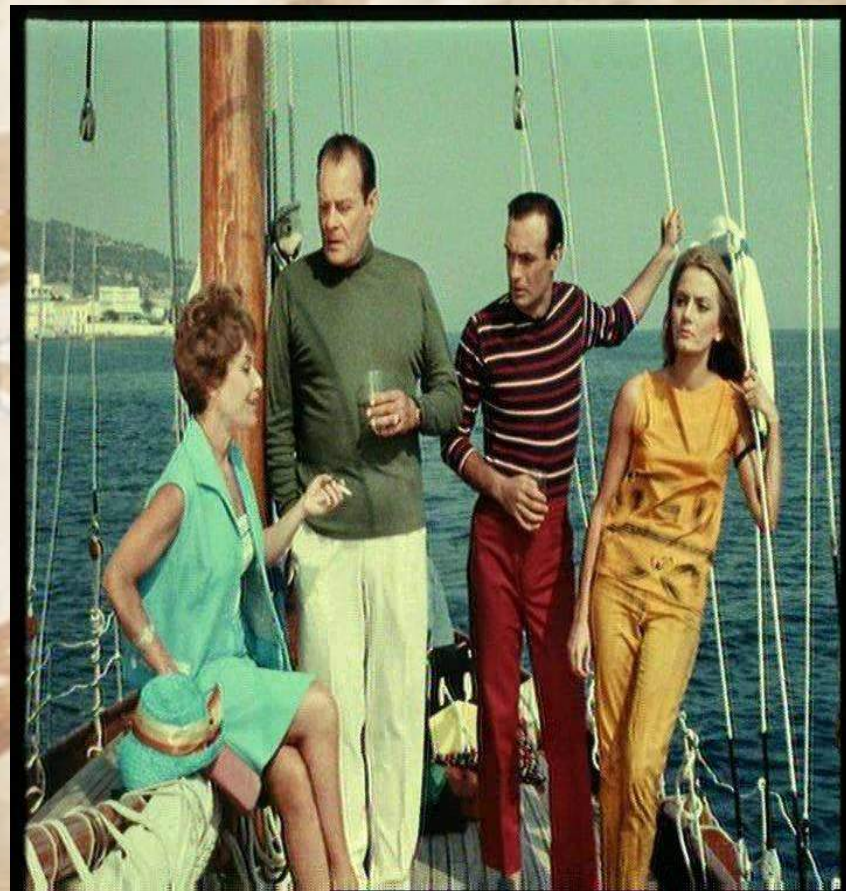

Ο Φιλοποίμην Φίνος εμφανίζεται στο προσκήνιο της Ελληνικής παραγωγής ιδρύοντας μαζί με συνεταίρους το 1939 στο Καλαμάκι τα "Ελληνικά Κινηματογραφικά Στούντιο" και γυρίζει την πρώτη του ταινία σαν παραγωγός, αλλά και σκηνοθέτης, "Το τραγούδι του χωρισμού", που είναι η πρώτη κι η τελευταία που σκηνοθετεί. Μέσα στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής που ακολουθεί, ο Φίνος ιδρύει τη "Φίνος Φιλμ" (1942) που έμελλε να σφραγίσει την ιστορία του Ελληνικού κινηματογράφου. Μέσα στην κατοχή γυρίζονται δύο σημαντικές ταινίες, Η φωνή της καρδιάς (1943, σε σκηνοθεσία Δ. Ιωαννόπουλου) και Χειροκροτήματα (1944, σε σκηνοθεσία Γ. Τζαβέλα). Και στις δύο εμφανίζεται στην πρώτη του κινηματογραφική εμφάνιση ο νεαρός πρωταγωνιστής του θεάτρου Δημήτρης Χορν προκαλώντας αίσθηση. Στην ουσία αυτές οι δύο ταινίες είναι που εγκαινιάζουν μια νέα πολύ δημιουργική περίοδο για το ελληνικό σινεμά.

- Ο ελληνικός κινηματογράφος ανοίγει τα σύνορα του. Έλληνες ηθοποιοί γίνονται διεθνείς σταρ. Πολλές ελληνικές ταινίες βραβεύονται. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος τελειώνει το 1945, αλλά όχι για τους Έλληνες. Στην ταραγμένη εποχή που ακολουθεί από τα Δεκεμβριανά μέχρι το τέλος του εμφύλιου, οι ταινίες που γυρίζονται είναι πολύ λίγες. Πολλοί καλλιτέχνες ταλαιπωρούνται με διώξεις, κυνηγητά και εξορίες. Κανονική κινηματογραφική παραγωγή ξεκινάει τη δεκαετία του 50. Ο κινηματογράφος χαράζει μια σταθερά ανοδική πορεία και τραβάει το ενδιαφέρον του κοινού που διψασμένο γεμίζει τις αίθουσες.

- Ξεχωριστές ταινίες για το ελληνικό σινεμά που ανέδειξαν νέους δημιουργούς, έχουμε με το ξεκίνημα του 50. Η εμπορική ταινία κυριαρχεί αριθμητικά παράγοντας ως ένα σημείο ή και αναπαράγοντας τις αστικές αξίες και τα καθημερινά όνειρα του μέσου Έλληνα. Πικρό Ψωμί (1951 σε σκηνοθεσία Γ. Γρηγορίου), Μαγική πόλη, ο Δράκος (1953, 1956 σε σκηνοθεσία Ν. Κούνδουρου), η Στέλλα, Το κορίτσι με τα μαύρα (1955, 1956 σκηνοθεσία Μ. Κακογιάννη), Η κάλπικη λύρα (1955 σε σκηνοθεσία Γ. Τζαβέλα). Την ίδια εποχή είναι υποψήφια για μεγάλα βραβεία. Έχουμε ανάπτυξη όλων των ειδών σε ελληνοποιημένη μεταφορά (π.χ τα μιούσικαλ του Γιάννη Δαλιανίδη). Ο Νίκος Κούνδουρος παίρνει την Αργυρή Άρκτο στο φεστιβάλ του Βερολίνου για τη σκηνοθεσία του στις "Μικρές Αφροδίτες", το 1963. Ο "Αλέξης Ζορμπάς" του Κακογιάννη, πέρνει 3 όσκαρ. Από το 1965 έχουμε την εμφάνιση αρκετών νέων σκηνοθετών που με μικρού ή μεγάλου μήκους ταινίες δίνουν υπόσχεση για μια λαμπρή πορεία του ελληνικού κινηματογράφου, πιο ώριμοι πολιτικά αλλά και με πιο ώριμη καλλιτεχνικά κινηματογραφική γλώσσα. Όμως η πορεία αυτή, ανακόπτεται από τη δικτατορία. Πρώτα από όλα με τη λογοκρισία, αλλά και με την στασιμότητα που επικρατεί σε όλη την καλλιτεχνική παραγωγή. Πολλοί κινηματογραφικοί συντελεστές φεύγουν στο εξωτερικό. Οι μόνες μεγάλες παραγωγές που γίνονται αυτή τη περίοδο είναι του παραγωγού Τζέιμς Πάρις που έχουν ιστορικά, πολεμικά, πατριωτικά θέματα και έχουν την αμέριστη συμπαράσταση της χούντας των συνταγματαρχών. Όμως δύο φιλμ του Θόδωρου Αγγελόπουλου, ή Αναπαράσταση (1970), οι Μέρες του '36 (1972), το "Προξενιό της Άννας" του Παντελή Βούλγαρη και η Ευδοκία (1971) του Αλέξη Δαμιανού, δείχνουν από τότε, ότι ο ελληνικός κινηματογράφος έχει πολύ μέλλον.

Η μεταπολίτευση φέρνει μια αναγέννηση όλων των δημιουργικών δυνάμεων του κινηματογράφου. Η μεγάλη παραγωγή της δεκαετίας του 60, δεν πρόκειται να επαναληφθεί. Νέοι κινηματογραφιστές καταθέτουν καινούργιες ιδέες και χαράζουν τη δική τους διαδρομή. Το ελληνικό σινεμά μπαίνει σε μια διαφορετική περίοδο. Την μεταπολίτευση τη σφραγίζει ένα αριστούργημα του Θόδωρου Αγγελόπουλου, "Ο Θίασος". Όμως αυτή η φόρα που παίρνει ο κινηματογράφος με τη μεταπολίτευση και την είσοδο νέων δημιουργών, δεν κρατάει για πολύ. Η τηλεόραση είναι νέο μέσο για την Ελλάδα και η άνοδος της μουδιάζει το κοινό που αποσύρεται σιγά σιγά από τις κινηματογραφικές αίθουσες. Η τηλεόραση επίσης απορροφάει πολλούς από τους δημιουργούς του κινηματογράφου.

Η έλλειψη χρημάτων κάνει την κινηματογραφική παραγωγή να εξαρτάται όλο και περισσότερο από τις κρατικές επιχορηγήσεις. Έτσι έχουμε τρεις κατηγορίες κινηματογράφου την επόμενη περίοδο. Μια κατηγορία με την κρατική ευλογία καλή ή κακή δεν έχει σημασία, μια των δημιουργών που με καλλιτεχνική συνέπεια προσπαθούν να κάνουν ταινίες που να αφορούν και το κοινό, προσπαθώντας να το ξαναφέρουν στις αίθουσες και μια τρίτη κατηγορία που είναι ταινίες προσωπικές, πειραματικές, που με χαμηλά κοστολόγια προσπαθούν να αρθρώσουν ένα διαφορετικό, πρωτοποριακό, κινηματογραφικό λόγο, χωρίς τις περισσότερες φορές να τα καταφέρνουν. Το αποτέλεσμα είναι και το κοινό να μπερδεύεται και οι δημιουργοί να μη μπορούν απερίσπαστοι να δημιουργήσουν, αλλά να κινούνται συγχυσμένοι ανάμεσα σε αυτές τις τρεις κατηγορίες.

- Η δεκαετία του 80 μπαίνει με την κυριαρχία του βίντεο. Η μεγαλύτερη παραγωγή σε βιντεοταινίες με πολύ κακής ποιότητας υλικό γίνεται αυτή τη περίοδο. Το σινεμά μοιάζει να περνάει μια περίοδο νάρκης. Παρόλα αυτά δεν είναι λίγοι οι δημιουργοί που επιμένουν και καταφέρνουν να ξαναβραβευτεί το ελληνικό σινεμά στο εξωτερικό, να ξαναφέρει το κοινό στις αίθουσες.

- Η τελευταία δεκαετία σημαδεύεται από την είσοδο νέων δημιουργών στο χώρο του κινηματογράφου, που του ξανάδωσαν την φρεσκάδα που του έλειπε. Μαζί με τους κορυφαίους δημιουργούς που αποτελούν σταθερές αξίες έκαναν το κοινό να ξαναγαπήσει το σινεμά. Και παρόλο που οι ελληνικές ταινίες αντιμετωπίζουν ακόμα προβλήματα διανομής, ο ελληνικός κινηματογράφος έχει μπει σε πολύ καλό δρόμο και έχει λαμπρό μέλλον.

- Κατά την πρώτη δεκαετία της χιλιετίας οι έλληνες κινηματογραφιστές διακρίνονται, σκιτσάροντας την νέα εποχή στην οποία οι παγκοσμιοποίηση των ερεθισμάτων δημιουργεί νέα πεδία αναζητήσεων. Τα θέματα που τους απασχολούν έχουν να κάνουν με: **α) την μοναξιά έτσι όπως καμουφλάρεται πίσω από την διαρκή επαφή του διαδικτύου, β) την παθολογία της παραδοσιακής οικογένειας, γ) την αποδοχή και την εξοικείωση με το τρίτο φύλλο, δ) την γενιά της εργασιακής απορύθμισης. Τα δείγματα της γραφής, εμφανίζουν αντανακλαστικά αρκετά ελπιδοφόρα!**

- Μελίνα Μερκούρη

Η Μελίνα Μερκούρη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1922 και πέθανε το 1994. Μεγάλωσε κοντά στον παππού της, Σπύρο Μερκούρη. Έπαιξε στο θέατρο για πρώτη φορά σε ηλικία 10 ετών με τον Δημήτρη Χόρν στο θέατρο Κεντρικών. Σπούδασε στα χρόνια της Κατοχής στη δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου και το 1944 έκανε την πρώτη επίσημη εμφάνιση στην σκηνή, στο έργο του Αλέξη Σολομού Το Μονοπάτι Της Λευτεριάς στο θέατρο Βρετανία. Οι εμφανίσεις οι οποίες έκανε στην Ελλάδα άρχισαν το 1953 όπου σε συνεργασία με το θέατρο Κοτοπούλη βραβεύτηκε με το έπαθλο Μαρίκα Κοτοπούλη για τις ερμηνείες της σε μια σειρά σημαντικών παραστάσεων. Η πρώτη της κινηματογραφική παράσταση ήταν το 1955 στη ταινία Στέλλα του Κακογιάννη. Η δεύτερη και τελευταία της ελληνική ταινία ήταν το Ποτέ την Κυριακή, που την έκανε παγκόσμια γνωστή και της άνοιξε δρόμο για διεθνούς καριέρα. Το 1956 εγκαταστάθηκε στην Νέα Υόρκη όπου πρωταγωνίστηκε στην θεατρική διασκευή Ποτέ την Κυριακή. Στην διάρκεια της Χούντας ανέπτυξε έντονη αντιδικτατορική δράση στο εξωτερικό. Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα ασχολήθηκε με την πολιτική όπου παράλληλα έκανε μερικές εμφανίσεις στο θέατρο.

- Τζένη Καρέζη

Η Τζένη Καρέζη γεννήθηκε στην Αθήνα και πέθανε το 1992. Φοίτησε στην σχολή Καλογραιών Σεν Ζοζέφ. Η πρώτη της επίσημη εμφάνιση έγινε το 1954 στο θέατρο Κοτοπούλη με το έργο η Ωραία Ελένη. Συνέχισε την συνεργασία της με τον θίασο Κοτοπούλη το 1955-58 και εμφανίστηκε στο εθνικό παίζοντας πολύ σημαντικούς ρόλους. Το 1956 το καλοκαίρι παίζει για πρώτη φορά στην Επίδαυρο ενώ οι μεγάλες προσωπικές επιτυχίες της ξεκινούν το 1959-1960. Η κινηματογραφική της καριέρα ξεκινά το 1955 με την ταινία Λατέρνα φτώχεια και φυλότιμο. Τέλος υπήρξε παραγωγός της Ταινίας Η Νύφη Τόσκασε.

- Ζωή Λάσκαρη

Η Ζωή Λάσκαρη γεννήθηκε το 1943 στην Θεσσαλονίκη και μεγάλωσε με τους γονείς της. Σε ηλικία 16 (1959) κέρδισε στα καλλιστεία τον τίτλο Σταρ Ελλάς και η εκλογή αυτή της έδωσε την ευκαιρία να ταξιδέψει στην Αμερική όπου έμεινε 18 μήνες και είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει μαθήματα υποκριτικής. Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα ο διευθυντής παραγωγής της Φίνος Φίλμ την πρότεινε για τον πρωταγωνιστικό ρόλο στην ταινία του Γιάννη Δαλιανίδη. Μετά την τεράστια επιτυχία της ταινίας υπέγραψε συμβόλαιο μόνιμης συνεργασίας με την εταιρία. Απέκτησε μεγάλη δημοτικότητα πρωταγωνιστώντας με επιτυχία σε μουσικές κωμωδίες, κομεντί και κοινωνικά δράματα. Μέχρι σήμερα έχει λάβει μέρος σε 24 ταινίες όλες γυρισμένες στη Φίνος Φίλμ. Το 1969 αποφοίτησε από την δραματική σχολή του Πέλου Κατσέλη και συνέχισε παίζοντας σε πολύ επιτυχημένες μουσικές παραστάσεις και σε έργα πρόζας.

- Αλέκος Αλεξανδράκης

Ο Αλέκος Αλεξανδράκης γεννήθηκε το 1928 στην Αθήνα και πέθανε το 2005. Σπούδασε στην Δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Πρωτοεμφανίστηκε στην σκηνή το 1949 με τον θίασο της Κ.Κατερίνας και το έργο φθινοπωρινή παλίρροια της Δάφνης Ντι Μοριέ. Συνέχισε για μερικά χρόνια την συνεργασία του με τον ίδιο θίασο και με το θέατρο Κοτοπούλη, αλλά η καταξίωση ήρθε το διάστημα της συνεργασίας με το Εθνικό Θέατρο 1954-1959.Ερμηνεύοντας σημαντικούς ρόλους του ελληνικού και διεθνούς ρεπερτορίου. Το 1971 γίνεται συν-θιασάρχης με την νέα σύντροφο της ζωής του, την Νόνικα Γαληνέα. Σε ηλικία 17 ετών έπαιξε κομπάρσος στην ταινία Χειροκροτήματα (1944) του Γιώργου Τζαβέλλα και το 1949 έκανε το πραγματικό κινηματογραφικό του ντεμπούτο στην ταινία των Νοβák και Γ φιλίππου δυο κόσμοι. Το 1951 καθιερώνεται πρώτος μεταπολεμικός ζεν πρυμιέ του ελληνικού κινηματογράφου. Οι πρώτες μεγάλες επιτυχίες ήταν οι ταινίες Η αγνή του λιμανιού, οι ουρανοί είναι δικοί μας, Στέλλα ,ενώ την δεκαετία του 60 πρωταγωνίστησε σε πολλές επιτυχίες της Φίνος Φίλμ .

Τα είδη του κινηματογράφου

Movie storm:

Παμπουκίδης Αχιλλέας
Στανημέρου Κατερίνα
Παυλακίδου Άννα-Μαρία
Τσέλα Ιρμπόρα
Σάλτης Αλέξανδρος

positphotos

CREATIVE

Περιεχόμενα

1. Θρίλερ
2. Πολιτικός Κινηματογράφος
3. Ταινίες Exploitation
4. Κωμωδία
5. Ταινίες Μικρού μήκους
6. Μιούζικαλ
7. Ντοκιμαντέρ
8. Πορνογραφικές ταινίες
9. Ταινίες τρόμου
10. Φιλμ Νουαρ
11. Κοινωνικές ταινίες
12. Δραματικές ταινίες
13. Αισθηματικές ταινίες
14. Βιογραφικές ταινίες
15. Ταινίες επικές-ιστορικές
16. Ταινίες Επιστημονικής Φαντασίας
17. Θρησκευτικές ταινίες
18. Ταινίες κινούμενων σχεδίων
19. Ταινίες δράσης
20. Ταινίες περιπέτειας

1. Θρίλερ

Τι είναι τα θρίλερ :

➤ Τα θρίλερ (από την αγγλική λέξη «thrill» που σημαίνει συναρπάζω) πρόκειται για τρομακτικές ταινίες, οι οποίες καθηλώνουν τους θεατές μέσω συναρπαστικών υποθέσεων. Υπάρχουν πολλές σκηνές αγωνίας και κινδύνου, άρα στο θρίλερ υπάρχουν και στοιχεία δράσης και περιπέτειας.

➤ Τα βίαια και αποτρόπαια χαρακτηριστικά, καθώς και η ψυχολογικά δομημένη σκηνοθεσία συνθέτουν τα θρίλερ και προσφέρουν μία ψυχαγωγική μορφή φόβου.

Κατηγορίες θρίλερ

➤ Οι ταινίες που χαρακτηρίζονται από βίαια και αποτρόπαια χαρακτηριστικά ανήκουν στο είδος Splatter horror film.

➤ Αντίθετα, οι ταινίες με συναρπαστική υπόθεση και ψυχολογικά δομημένη σκηνοθεσία με έμφαση στο συναίσθημα της αγωνίας αφορά τα λεγόμενα ψυχολογικά θρίλερ.

Ψυχολογικά θρίλερ-Υπόθεση

➤ Στα ψυχολογικά θρίλερ παράγεται έντονη αγωνία με ψυχολογικά μέσα. Η υπόθεση των ψυχολογικών θρίλερ κινείται πολλές φορές γύρω από την διαταραγμένη προσωπικότητα βίαιων εγκληματιών. Η υπόθεση εξελίσσεται με τέτοιο τρόπο, ώστε ο θεατής να μην μπορεί να υποψιαστεί τι πρόκειται να ακολουθήσει, αλλά αντιλαμβάνεται μέσω της δραματικής μουσικής ή συγκεκριμένων οπτικών ότι θα είναι κάτι πολύ τρομακτικό.

1. Θρίλερ

Χαρακτηρισμός των θρίλερ

➤Τα θρίλερ χαρακτηρίζονται κυρίως από αγωνία και φόβο. Η υπερβολική βία, τα εφέ, οι τρομακτικές καταστάσεις, οι απειλητικές συμπεριφορές και σκοτεινοί χαρακτήρες κρατούν τον θεατή σε εγρήγορση, κάνοντας τον θεατή να είναι συνέχεια σε αναμονή και να περιμένει μία τρομακτική κατάσταση.

➤Τα θρίλερ, είναι ένας τρόπος με τον οποίο ο θεατής ξεφεύγει από την ρουτίνα και τις δυσκολίες της καθημερινότητας.

Πλοκή-Πρωταγωνιστής

➤Οι βασικοί πρωταγωνιστές μπορεί να είναι ένας ή περισσότεροι. Στα θρίλερ συνήθως υπάρχουν δύο πλευρές το «καλό» και το «κακό» και η κάθε μεριά έχει τον δικό της πρωταγωνιστή. Μεταξύ των πρωταγωνιστών είτε υπάρχει πάντα μία διαμάχη για προσωπικούς λόγους, είτε για κάποιο έπαθλο, είτε για κάποιο υλικό αγαθό που είναι σημαντικό και για τις δύο πλευρές, είτε για κάποιον άλλον λόγο. Με αυτές τις διαμάχες ουσιαστικά δημιουργείται και πραγματοποιείται η πλοκή του έργου. Στο τέλος, στις περισσότερες από τις ταινίες θρίλερ υπάρχει η ίδια κατάληξη, το λεγόμενο «happy end», όπου ο «καλός» νικάει τον «κακό».

2. Πολιτικός Κινηματογράφος

Βιβλιογραφία:

<http://www.cinemainfo.gr/cinema/cinematographyhistory/elinikospolitikoskinimatografos/index.html>

Ορισμός:

➤ Πολιτικός κινηματογράφος είναι ο κινηματογράφος ο οποίος έχει ως θεματολογία τη διακυβέρνηση, την εξουσία και καταγγέλλει την κατάχρηση της εξουσίας.

Στόχος:

➤ Ο στόχος του πολιτικού κινηματογράφου είναι η κινητοποίηση των συνειδήσεων για τα άμεσα προβλήματα της πολιτικής και της κοινωνίας.

Ο πολιτικός κινηματογράφος και οι ταινίες του διαχωρίζονται σε:

• Στρατευμένες ταινίες

Αναφερόμαστε στις ταινίες εκείνες οι οποίες βλέπουν τα πράγματα από μια κριτική θέση ή μία θέση αμφισβήτησης. Σε αυτήν την κατηγορία μπορούμε να αναφέρουμε τις ταινίες σκηνοθετών όπως ο Κώστας Γαβράς, ο Κεν Λόουτς, ο Μάικλ Μουρ κ.ά. Η στρατευμένη ταινία είναι ταγμένη σε έναν πολιτικό, κοινωνικό ή ιδεολογικό αγώνα και καταγγέλλει ανοιχτά. Συχνά είναι ντοκιμαντέρ, ή έχει τη μορφή ρεπορτάζ, αλλά φυσικά μπορεί να είναι και ταινία μυθοπλασίας.

Αντιπροσωπευτικό παράδειγμα στρατευμένου κινηματογράφου είναι ο ολλανδός ντοκιμαντερίστας Γιόρις Ίβενς, ο οποίος εμφανίζεται στη δεκαετία του 1930. Ο Ίβενς ταξίδευε σε ολόκληρο τον κόσμο και κινηματογραφούσε, απεργίες, εξεγέρσεις, εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες.

2. Πολιτικός Κινηματογράφος

• Σε προπαγανδιστικές ταινίες

Αναφερόμαστε στις ταινίες οι οποίες έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να προωθήσουν μία συγκεκριμένη θέση, βασίζονται κυρίως στην κινητοποίηση του συναισθήματος του θεατή θέλοντας να τον καθοδηγήσουν προς μία πολιτική, κοινωνική, θρησκευτική άποψη, κάνοντάς τον να γίνει οπαδός της.

Ταινίες πολιτικού κινηματογράφου

«Κοινωνική σαπίλα» (1931)

«Οι Γερμανοί ξανάρχονται» (1948)

«Πικρό ψωμί» (1951)

«Μην ερωτεύεσαι το Σάββατο» (1962)

«Τα κόκκινα φανάρια» (1963)

«Μέχρι το πλοίο» (1966)

«Αναπαράσταση» (1970)

«Λάβετε θέσεις» (1972)

«Ηλικία της θάλασσας» (1978)

«Μάης» (1976)

«Το «Εργοστάσιο» (1981)

«Λούφα και παραλλαγή» (1984)

«Βίος και πολιτεία» (1987)

«Καραβάν Σαράι» (1986)

«Άντε γεια» (1990)

3. Ταινίες Exploitation

Ο ορισμός ταινίες exploitation (exploitation: εκμετάλλευση) δεν είναι επίσημος και δεν χαρακτηρίζει κάποιο συγκεκριμένο είδος ταινιών . Ο όρος "exploitation" είναι κοινός σε μάρκετινγκ ταινιών για την προώθηση ή τη διαφήμιση οποιουδήποτε είδους ταινίας. Χαρακτηρίζονται με αυτόν τον τρόπο ταινίες που γενικά θεωρούνται πολύ χαμηλού προϋπολογισμού και τονίζετε η έλλειψη ηθικής ή καλλιτεχνικής αξίας. Εκ τούτου μια τέτοια ταινία προσπαθεί να κερδίσει την οικονομική επιτυχία με την "εκμετάλλευση" μιας τρέχουσας τάσης . Μια "ταινία exploitation", ωστόσο, λόγω του χαμηλού προϋπολογισμού της, στηρίζεται σε μεγαλύτερο βαθμό από το συνηθισμένο στην "εκμετάλλευση". Είδος εκμετάλλευσης μπορεί να γίνει ένας γνωστός αστέρας, ειδικά εφέ, το sex, η βία, ο ρομαντισμός κ.α. Πολύ συχνά, οι ταινίες exploitation ευρέως θεωρείται ότι είναι χαμηλής ποιότητας. Ακόμα κι έτσι, μερικές φορές προσελκύουν την προσοχή των κριτικών και γίνονται cult. Μερικές ταινίες επίσης, μπορεί να διαφημίζονται από τους ίδιους τους παραγωγούς ως "ταινίες exploitation", προκειμένου να κεντρίσουν το ενδιαφέρον όσων αναζητούν ταινίες αυτού του είδους.

Ταινίες exploitation:

- Η Νύχτα των Ζωντανών Νεκρών (1968)
- Παρασκευή και 13 (1980)

4. Κωμωδία

Τι χαρακτηρίζει η κωμωδία;

Ο όρος κωμωδία χαρακτηρίζει κάθε έργο που έχει ως σκοπό να διασκεδάσει τον θεατή μέσω κάποιου χιουμοριστικού θέματος. Κάθε τέτοιου είδους ταινία διακατέχεται από αστεία , γελοιογραφικό , ακόμα και σατιρικό πνεύμα. Με άλλα λόγια, σκοπός αυτών των ταινιών είναι να ψυχαγωγήσουν , προσφέροντας γέλιο. Πολύ σπουδαίος εκπρόσωπος της κωμωδίας υπήρξε ο Τσάρλι Τσάπλιν.

Η ιστορία της κωμωδίας

➤ Στην αρχαία Ελλάδα η κωμωδία είχε διαφορετική σημασία και ο όρος ήταν συνυφασμένος με την σατιρική κωμωδία πολιτικού θέματος.

➤ Από την αρχαία κωμωδία διασώθηκαν μόνο 11 έργα του Αριστοφάνη ένα του Μενάνδρου με τίτλο «ο δύσκολος» ,και η κωμωδία "Η ΣΑΜΙΑ" αλλά όχι σε ακέραια μορφή. Τα κομμάτια που της έλειπαν όμως, αντικαταστάθηκαν με καινούργια έπειτα από μελέτες και έτσι έχουμε σήμερα μια ολοκληρωμένη μορφή της.

Η επιρροή της κωμωδίας

Η επιρροή της κωμωδίας μπορεί να είναι σημαντική σε κοινωνικό επίπεδο. Για παράδειγμα, η Δημοκρατία της Αρχαίας Αθήνας ενισχύθηκε μέσω έργων κωμωδίας που είχαν ως μέσο τη σάτιρα για να διακωμωδήσουν αρνητικά στοιχεία της κοινότητας.

Κάποιες κωμωδίες:

- Awful Nice(2013)
- Camp Takota(2014)

4. Κωμωδία

Είδη και μέθοδοι κωμωδίας:

Τα είδη και μέθοδοι της κωμωδίας είναι πολλά και πολλές

φορές συνυπάρχουν σε ανάμικτο τρόπο. Κάποια από τα

σημαντικά ήδη είναι:

➤ **Μαύρη κωμωδία ή μαύρο χιούμορ:** Η μαύρη κωμωδία ασχολείται με θέματα όπως ο θάνατος και η αρρώστια. Έχει σχέση με την λογοτεχνία τρόμου όμως χρησιμοποιεί κωμικά στοιχεία.

➤ **Μπλε κωμωδία:** Η μπλε κωμωδία ασχολείται με θέματα όπως το σεξ, την ομοφυλοφιλία, τον αμφισεξουαλικό και συνήθως την συνεχή χρήση υβριστικών λέξεων

➤ **Κινητική κωμωδία:** Με αυτήν, ο κωμικός κυρίως στηρίζεται στην χρήση κινήσεων του σώματός του για την δημιουργία διασκέδασης. Σαφή παραδείγματα αποτελούν - σε μέρος της καριέρας τους - ο Θανάσης Βέγγος, ο Τσάρλι Τσάπλιν και ο Ρόουαν Άτκινσον (με το Μίστερ Μπην).

➤ **Σουρεαλιστική κωμωδία:** Σε αυτήν, παράξενα περιστατικά συμβαίνουν για να προκαλέσουν την έκπληξη στον αποδέκτη. Σαφή παραδείγματα δημιούργησαν η ομάδα Μόντυ Πάιθον.

Βιβλιογραφία:

➤ <http://doukasschoolprojecttheatro.wordpress.com>

➤ **Εγκυκλοπαίδεια:** Kidopedia (θέατρο και κινηματογράφος)

5. Ταινία μικρού μήκους

Ταινίες μικρού μήκους:

- Channel Four Television (1991)
- *North of Vortex* (1991)

Ταινία μικρού μήκους λέγεται το κινηματογραφικό έργο μικρής διάρκειας, ανεξαρτήτως του περιεχομένου του ή του καλλιτεχνικού του είδους. Ο ορισμός της ταινίας μικρού μήκους καθιερώθηκε, όταν τα κινηματογραφικά έργα μεγάλου μήκους έγιναν το κύριο τμήμα των προβολών στους κινηματογράφους.

*

6. Μιούζικαλ

Τι πραγματεύονται τα μιούζικαλ:

Το μιούζικαλ είναι ένα είδος έργου που περιλαμβάνει τραγούδια, διαλόγους (πρόζα) και χορό. Είναι ένας τρόπος να πεις μια ιστορία και να εκφράσεις το συναισθηματικό περιεχόμενο της, όπως το χιούμορ, το πάθος, τον έρωτα, το θυμό και πολλά άλλα μέσα από το κείμενο, τη μουσική, την κίνηση καθώς και τις τεχνικές πτυχές έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα ενιαίο σύνολο από το οποίο καμία από τις τέχνες που περιλαμβάνει να μην ξεχωρίζει από την άλλη με κανένα τρόπο.

Πλοκή των μιούζικαλ:

Εδώ συμβαίνει το εξής παράδοξο. Ενώ η ταινία κυλάει κανονικά, ξαφνικά οι ηθοποιοί αρχίζουν να τραγουδούν και να χορεύουν. Μπορεί αυτό να μην συμβαίνει ποτέ στην πραγματική ζωή, όμως δεν είναι πάντα η πραγματικότητα αυτό που θέλουμε να δούμε στον κινηματογράφο. Τα μιούζικαλ είναι ιδιαίτερα αγαπητά σε πολύ κόσμο, γιατί είναι ευχάριστα, θεαματικά και προσφέρουν άφθονη ψυχαγωγία. .

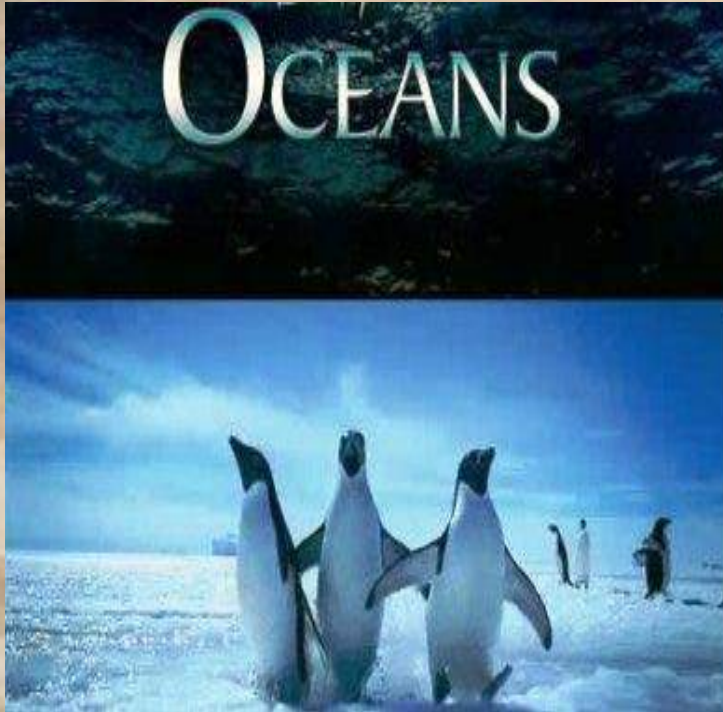

Ταινίες μιούζικαλ:

- *Shadow land* (2013)
- *Cuts* (1998)

7. Ντοκιμαντέρ

Βιβλιογραφία:

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9D%CF%84%CE%BF%CE%BA%CE%B9%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%AD%CF%81>

Τι είναι το ντοκιμαντέρ;

Το ντοκιμαντέρ είναι ένα είδος κινηματογραφικής ταινίας η οποία ασχολείται με διάφορα θέματα, π.χ. ιστορικά, πολιτικά, καλλιτεχνικά κ.ά., για την παρουσίαση των οποίων βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά και σε αποδεικτικά στοιχεία. Με άλλα λόγια, το ντοκιμαντέρ είναι κατάλληλα για αυτούς που θέλουν μια πιστή καταγραφή της πραγματικότητας. Εδώ δεν έχει θέση η μυθοπλασία. Τα γυρίσματα των ντοκιμαντέρ απαιτούν τεράστια υπομονή. Για παράδειγμα, όταν η ταινία αφορά την ζωή και τις συνήθειες των ζώων, ο σκηνοθέτης και οι συνεργάτες του κρύβονται και περιμένουν ώρες ή και μέρες τους ανυποψίαστους ηθοποιούς τους να εμφανιστούν, ώστε να τους κινηματογραφήσουν.

Πότε χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά;

Ο όρος ντοκιμαντέρ χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον John Grierson, σε μια αναφορά του στην ταινία του Robert Flaherty, «Moana», το Φεβρουάριο του 1926. Ο όρος, όμως, δεν εμφανίζεται για πρώτη φορά στο κινηματογραφικό λεξιλόγιο. Στα γαλλικά ο όρος «documentaire» χρησιμοποιείται ήδη για να περιγράψει ταξιδιωτικές ταινίες.

7. Ντοκιμαντέρ

Βιβλιογραφία:

➤ <http://www.cinemainfo.gr/cinema/theory/kinimatografikontokimanter/ntokimanterenasprotosrismos/index.html>

➤ Εγκυκλοπαίδεια: Kidepedia (θέατρο και κινηματογράφος)

Ο πρώτος ορισμός του ντοκιμαντέρ

Ο Grierson αργότερα έδωσε μια άλλη έννοια στον όρο, αναφέροντας ότι είναι «η δημιουργική θεώρηση της πραγματικότητας». Αυτός ο πρώτος ορισμός που έδωσε ο Grierson έχει πολύ μεγάλη σημασία. Ο Grierson θεωρεί ότι σε αυτό τον τομέα του κινηματογράφου έχουμε ως πρώτη ύλη την πραγματικότητα, η οποία δεν αποτυπώνεται, ως μια απλή αντιγραφή στο φιλμ, αλλά ο δημιουργός την επεξεργάζεται πριν να δώσει το φιλικό προϊόν, δηλαδή την ταινία του.

8. Πορνογραφικές ταινίες

Σε τι αναφέρεται ο όρος:

Ο όρος πορνογραφική ταινία αναφέρεται σε ταινίες που απεικονίζουν λεπτομερικά διεύδυση και άλλες σεξουαλικές πράξεις, συνήθως με σκοπό τη διέγερση του θεατή. Άλλες ορολογίες που χρησιμοποιούνται στην Ελληνική γλώσσα για να περιγράψουν τέτοιου είδους ταινίες είναι: "αισθησιακή ταινία", "ταινία για ενήλικους"

Ιστορία και η εξέλιξη των πορνογραφικών ταινιών:

Οι αίθουσες του σινεμά χρησιμοποιήθηκαν για την προβολή αυτών των ταινιών μεν, αλλά ως επί το πλείστον η διάθεση τους προοριζόταν κυρίως για ιδιωτική/οικιακή χρήση.

➤ Η παλιότερη καταγεγραμμένη πορνογραφική ταινία χρονολογείται από το 1908 και είναι το Γαλλικό φιλμ A L'Ecu d'Or ou la bonne auberge που πραγματεύεται τη συνένωση ενός κουρασμένου στρατιώτη με την υπηρέτρια ενός πανδοχείου.

➤ Το Αργεντινικό φιλμ El Satario πιθανόν να είναι ακόμη παλιότερο καθώς η χρονολόγηση του πιθανολογείται κάπου ανάμεσα στο 1907 και το 1912.

➤ Όσες από αυτές τις πρώιμες ταινίες έχουν διασωθεί φυλάσσονται σήμερα στο Ινστιτούτο Άλφρεντ Κίνσεϋ.

8. Πορνογραφικές ταινίες

➤ Τα πορνό διαδόθηκαν πολύ στην εποχή του βωβού κινηματογράφου, όπου συχνά προβάλλονταν σε οίκους ανοχής. Εκατοντάδες ακόμα ταινίες γυρίστηκαν τα μετέπειτα χρόνια αλλά εξαιτίας της λαθραίας φύσης του εγχειρήματος είναι δύσκολο να βρεθούν ακριβείς πληροφορίες για αυτές. Με τις μεταρρυθμίσεις στη νομοθεσία των Η.Π.Α στη διάρκεια της δεκαετίας του 1970 άρχισε η πραγματική άνθηση του είδους. Οι ταινίες αυτές έπαιρναν το χαρακτηρισμό καταλληλότητας "X" ή "XXX" και προβάλλονταν πλέον και σε κανονικά σινεμά.

➤ Ταινίες όπως τα φιλμ *Deep Throat*, *Behind the Green Door* και *The Devil in Miss Jones* γυρίστηκαν με μεγάλους προϋπολογισμούς, διαφημίστηκαν σε εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας και απέφεραν πολλά εκατομμύρια σε έσοδα.

➤ Με την άφιξη του βίντεο στις αρχές της δεκαετίας του 1980, η βιομηχανία του πορνό γιγαντώθηκε, επιτρέποντας στους θεατές όχι μόνο την κατ' οίκον παρακολούθηση τέτοιων ταινιών αλλά και την παραγωγή των δικών τους ταινιών. Το γύρισμα σε βίντεο είναι μια διαδικασία πολύ πιο εύκολη και φθηνή από το γύρισμα και το μοντάζ σε φιλμ, έτσι σταδιακά το φιλμ έπαψε να χρησιμοποιείται. Μπορεί κανείς να πει ότι ο αριθμός των παραγωγών αυξήθηκε με γεωμετρική πρόοδο αλλά η ποιότητα των παραγωγών ξευτελίστηκε, δίνοντας στα μέσα της δεκαετίας του 1980 το οριστικό τέλος της "χρυσής εποχής του πορνό".

➤ Με την έλευση του Ίντερνετ και του DVD η παραγωγή και διανομή πορνογραφικών ταινιών έγινε ακόμη πιο εύκολη και κατέστησε τη βιομηχανία αυτή μια από τις πιο επικερδείς, με εκατοντάδες δημιουργούς και χιλιάδες πορνοστάρ σε όλο τον κόσμο. Με πάνω από 20.000 ταινίες πορνό να γυρίζονται κάθε χρόνο μόνο στις Η.Π.Α, η βιομηχανία αυτή αποτελεί σήμερα το μεγαλύτερο παρακλάδι της βιομηχανίας του κινηματογράφου παγκοσμίως.

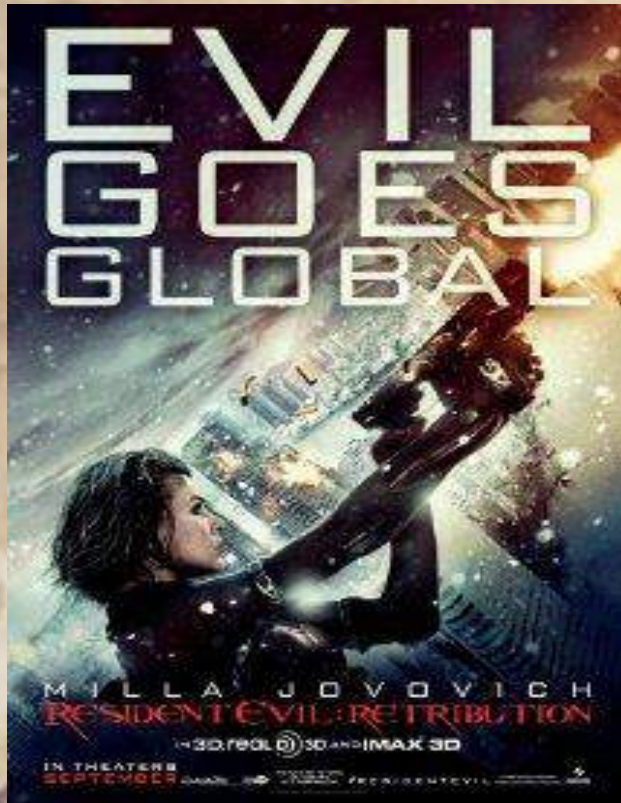

9. Ταινία Τρόμου

Για ποιο σκοπό δημιουργούνται οι ταινίες τρόμου;
Οι ταινίες τρόμου δημιουργούνται με σκοπό να προκαλέσουν φόβο, αποστροφή ή τρόμο στο θεατή.

Πλοκή των ταινιών τρόμου:

Η πλοκή αυτών των ταινιών συνήθως αφορά βαμπίρ, ζόμπι, μούμιες, τέρατα, κατά συρροή δολοφόνους και άλλους χαρακτήρες που μπορούν να προκαλέσουν φόβο. Συνήθως τα έργα αυτά περιέχουν πολλές νυχτερινές σκηνές και οι σκηνοθέτες κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να μας χαλάσουν τον ύπνο. Στα πρώτα χρόνια του κινηματογράφου, τα σενάρια των ταινιών τρόμου εμπνέονταν από χαρακτήρες και ιστορίες της κλασσικής λογοτεχνίας όπως ο Δράκουλας, ο Φρανκενστάιν, Η Μούμια, Το Φάντασμα της Όπερας και άλλα. Οι ταινίες τρόμου έχουν κατηγορηθεί για την ωμή τους βία.

Βιβλιογραφία:

Εγκυκλοπαίδεια: Kiderpedia (θέατρο και κινηματογράφος)

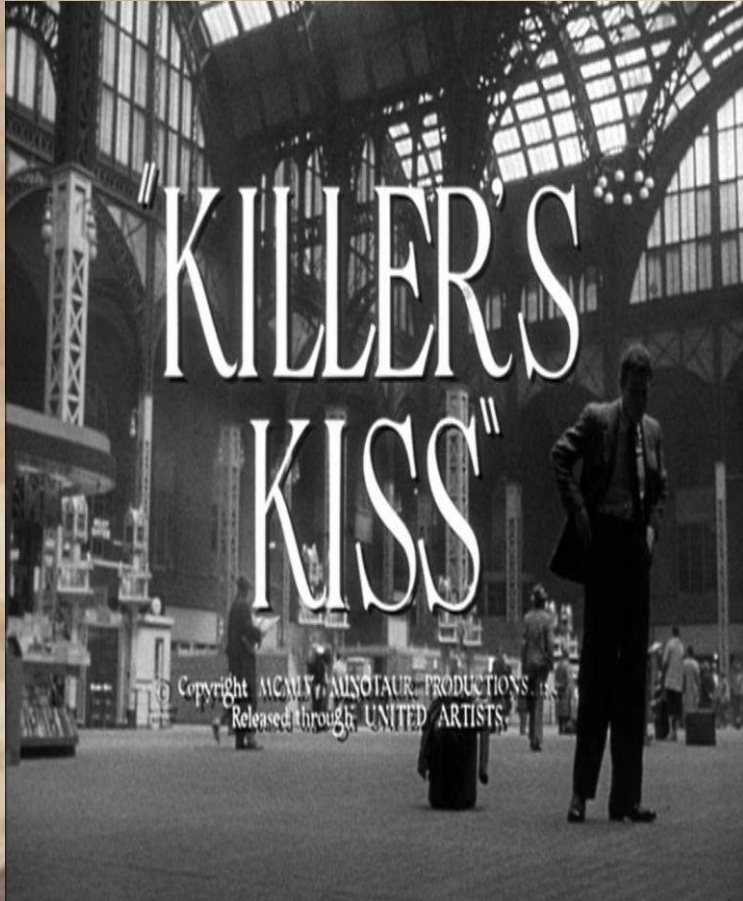
Ταινίες τρόμου :

➤ Found (2012)

➤ Back from the dead (1957)

10. Φιλμ νουάρ

Τι είναι τα Φιλμ νουάρ ;

Φιλμ νουάρ είναι ένας κινηματογραφικός όρος που χρησιμοποιείται κυρίως για να ορίσει ένα συγκεκριμένο στυλ σε αστυνομικές ταινίες του Χόλιγουντ που δίνουν έμφαση στον κυνισμό των χαρακτήρων και τα συναισθηματικά ερωτικά τους κίνητρα. Η κλασική περίοδος του φιλμ νουάρ στις ΗΠΑ εκτείνεται από τις αρχές της δεκαετίας του '40 μέχρι το τέλος της δεκαετίας του '50.

Οι ταινίες αυτής της εποχής χαρακτηρίζονται από:

- τον χαμηλό φωτισμό
- τους κυνικούς ήρωες
- τις συχνές αναδρομές στο παρελθόν
- τις ίντριγκες και κάποια υπόγεια δείγματα υπαρξιστικής φιλοσοφίας(ρεύμα του 20^{ου} αιώνα)
- τις έντονες ασπρόμαυρες αντιθέσεις, επηρεασμένες από το γερμανικό εξπρεσιονισμό.
- την πληθώρα ιστοριών και συμπεριφορών χαρακτήρων προέρχονται από το χώρο του αστυνομικού μυθιστορήματος στις ΗΠΑ κατά την περίοδο της Οικονομικής Ύφεσης.

Φιλμ νουαρ ταινίες:

- House of Strangers (1949)
- Killer's Kiss (1955)

10. Φιλμ νουάρ

Πότε αποδόθηκε για πρώτη φορά ο όρος film noir ;

Ο όρος film noir (στα γαλλικά “μαύρη ταινία”) αποδόθηκε για πρώτη φορά σε ταινίες του Χόλιγουντ από τον Γάλλο κριτικό Νίνο Φρανκ το 1946, αλλά ήταν άγνωστος στους περισσότερους επαγγελματίες της αμερικανικής κινηματογραφικής βιομηχανίας της “κλασικής εποχής” του είδους. Ιστορικοί και κριτικοί του κινηματογράφου καθόρισαν τον όρο εκ των υστέρων. Προτού διαδοθεί ευρέως ο όρος τη δεκαετία του ‘70, πολλά κλασικά φιλμ νουάρ αναφέρονταν ως μελοδράματα. Από τη δεκαετία του ‘60 και μετά, βγήκαν πολλές ταινίες που είχαν κοινά στοιχεία με τα φιλμ νουάρ της κλασικής περιόδου, τα οποία χρησιμοποιούσαν με αναφορικό τρόπο. Τέτοιες μεταγενέστερες ταινίες χαρακτηρίζονται συχνά ως “νέο-νουάρ”, ενώ υπάρχουν και παρωδίες εμπνευσμένες από το είδος κιόλας από τα μέσα της δεκαετίας του ‘40.

Μεταξύ των ειδικών υφίσταται το ερώτημα αν το φιλμ νουάρ αποτελεί ξεχωριστό κινηματογραφικό είδος ή όχι.

Βιβλιογραφία:

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A6%CE%B9%CE%BB%CE%BC_%CE%BD%CE%BF%CF%85%CE%AC%CF%81

11. Κοινωνικές ταινίες

Κοινωνικές ταινίες:

- Slumdog Millionaire(2008)
- Ham Sam (2001)

12. Δραματικές ταινίες

Δραματικές ταινίες:

- The Counselor (2013)
- La vie d'Adèle / Blue Is the Warmest Color / Η Ζωή της Αντέλ (2013)
- Simon Killer (2012)

Ποιες ταινίες ονομάζονται κοινωνικές;

Κοινωνικές ονομάζουμε τις ταινίες οι οποίες έχουν ως κύριο σκοπό να μας διδάξουν και πολλές φορές να θίξουν ένα ζήτημα που σχετίζεται με την κοινωνία. Οι ταινίες αυτές έχουν συνήθως να μας προσφέρουν κάποιο ηθικό δίδαγμα ή έχουν σκοπό να μεταφέρουν αξιοσημείωτες εμπειρίες και βιώματα. Ακόμα μπορεί να θίγουν ένα κοινωνικό πρόβλημα όπως ο ρατσισμός με αποτέλεσμα την ευαισθητοποίηση των θεατών της ταινίας.

*

Τι εννοούμε με τον όρο δραματικές ταινίες;

Με τον όρο δραματικές, ονομάζουμε τις ταινίες οι οποίες έχουν συνήθως δραματικό (τραγικό) τέλος η αφηγούνται μια τραγική – δραματική ιστορία. Τα θέματα που παρουσιάζονται στις δραματικές ταινίες μπορεί να προέρχονται από κάποιο βιβλίο π.χ. μυθιστόρημα ή από κάποια αληθινή ιστορία. Συνήθως, τέτοιου είδους ταινίες έχουν σκοπό να κάνουν επιθυμία του θεατή να μπει στην θέση του ήρωα, να καταλάβει και να κατανοήσει τον λόγο των πράξεων του και τα συναισθήματα του.

Πολλές φορές σε μια ταινία συνδυάζονται παραπάνω από ένα είδη π.χ. το “P.S I love you”(2007) είναι μια δραματική και ταυτόχρονα αισθηματική ταινία.

13. Αισθηματικές ταινίες

Αισθηματικές ταινίες:

- The Notebook (2004)
- Remember me (2010)

Ποιες ταινίες ονομάζουμε αισθηματικές ;

Αισθηματικές ονομάζουμε τις ταινίες στις οποίες διαδραματίζονται και περιγράφονται ιστορίες αγάπης ή γενικότερα υπάρχει σε αυτές το στοιχείο του ερώτα ,σε έντονο ή όχι βαθμό. Σε όλες σχεδόν τις ταινίες αυτού του είδους παρατηρείται το “ευτυχισμένο” τέλος , το λεγόμενο «happy end» Οι αισθηματικές ταινίες έχουν σκοπό να συγκινήσουν και να κάνουν τον θεατή να νιώσει και να μπει στην θέση του ηρώα.

Οι αισθηματικές ταινίες πολύ συχνά συνδυάζονται και με άλλα είδη ταινιών όπως κοινωνικές ,δραματικές ταινίες και κωμωδίες.

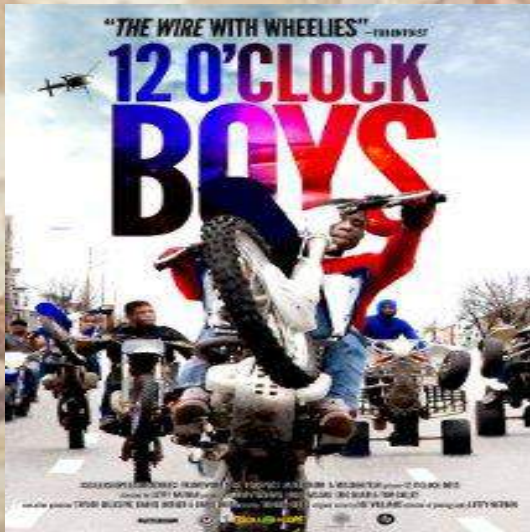
*

Σε τι αναφερόμαστε με τον όρο βιογραφικές ταινίες

Με τον όρο βιογραφικές ταινίες αναφερόμαστε στις που αφηγούνται τη ζωή κάποιων ξεχωριστών ανθρώπων οι οποίοι έζησαν ιδιαίτερα γεγονότα που είναι αξία αναφοράς. Το συγκεκριμένο είδος ταινιών λόγω των αληθινών ιστοριών που παρουσιάζουν προσελκύουν τους θεατές και έχουν στόχο να διδάξουν ,να συγκινήσουν και πολλές φορές να δείξουν πόσο σκληρή μπορεί να φανεί η ζωή για κάποιους ανθρώπους. Πολλές φορές οι βιογραφικές ταινίες αφηγούνται τη ζωή ανθρώπων με μεγάλη καριέρα και αναγνωρισημοτητα.

Οι βιογραφικές ταινίες μπορεί να έχουν δραματικό τέλος ή η ιστορία που αφηγούνται να είναι δραματική.

14. Βιογραφικές ταινίες

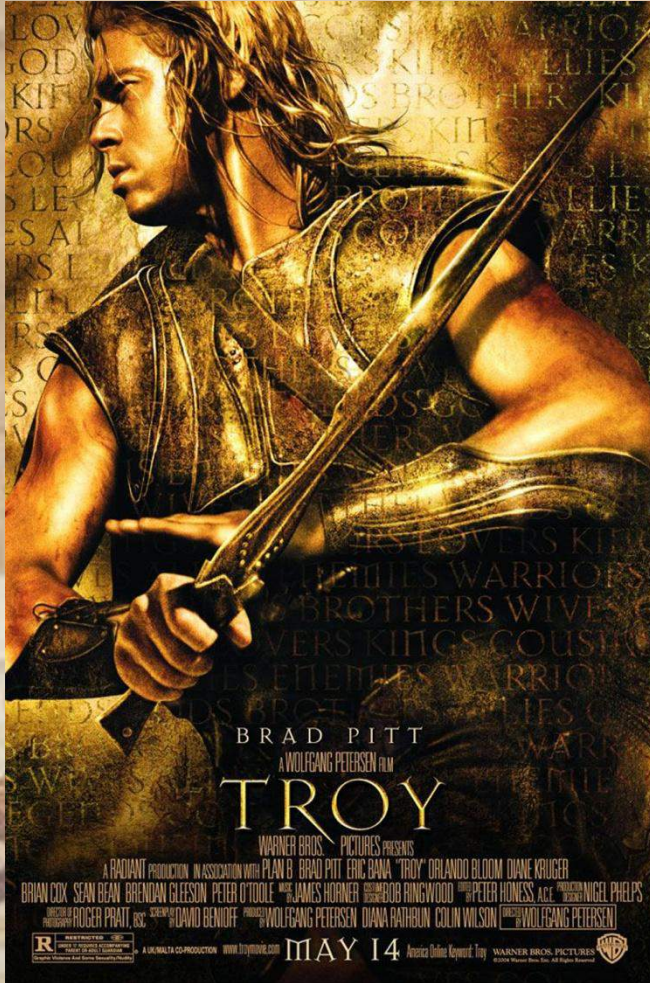

Βιογραφικές ταινίες:

- The Gabby Douglas (2014)
- 12 O'Clock Boys (2013)

15. Ταινίες Επικές-Ιστορικές

Επικές- Ιστορικές ταινίες:

➤The Maritime Silk(2011)

➤Troy (2004)

Τι περιγράφει μία επική ταινία;

Μια επική ταινία περιγράφει μια εποχή που ανήκει στην αρχαιότητα που πολλές φορές έχει προσφέρει μεγάλα οφέλη στον πολιτισμό ή ακόμα διαδραματίζεται σε αυτήν ένα αξιόλογο γεγονός.

Σε αυτήν την κατηγορία ανήκουν επίσης οι επικές πολεμικές ταινίες οι οποίες περιγράφουν έναν μεγάλο πόλεμο ή μάχη με ιστορική σημασία.

Ταινίες βασισμένες στην μυθολογία ανήκουν στην συγκεκριμένη κατηγορία.

Τι παρουσιάζουν οι ιστορικές ταινίες;

Ιστορικές ταινίες ονομάζονται οι ταινίες που παρουσιάζουν ιστορικά γεγονότα ή έχουν κάποια σχέση με την ιστορία και την εξέλιξη του πολιτισμού.

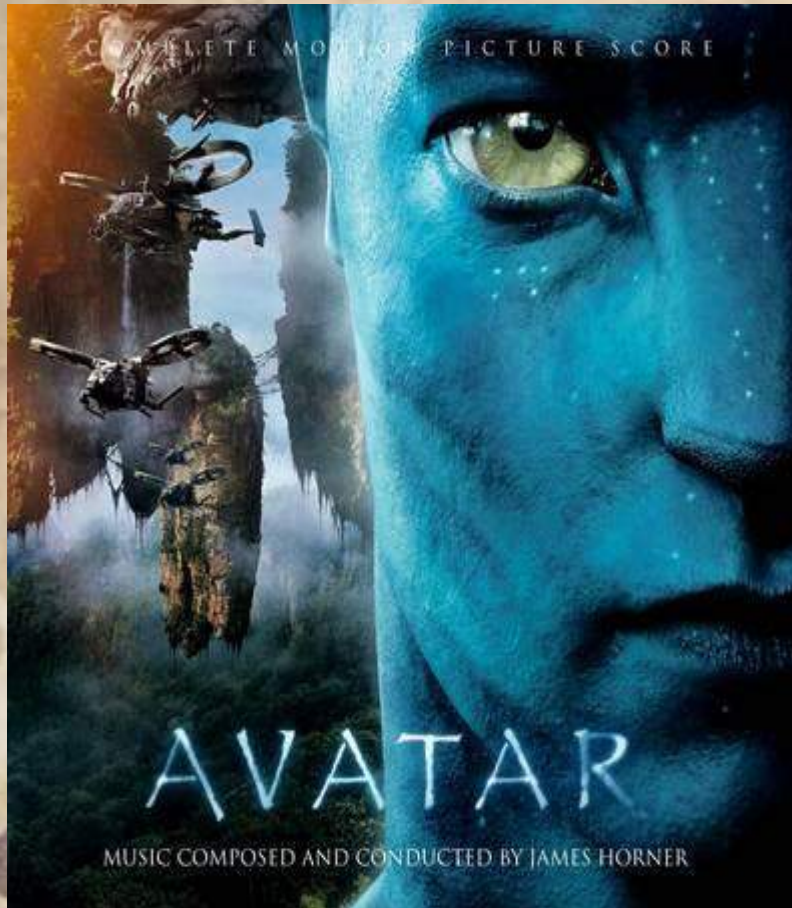
Με τι έχουν σχέση οι επικές και ιστορικές ταινίες και τι έχουν σκοπό να διδάξουν;

Τα δυο αυτά είδη ταινιών έχουν στενή σχέση με την ιστορία και την αρχαιότητα.

Οι ιστορικές-επικές ταινίες έχουν σκοπό να διδάξουν και πολλές φορές να αναδείξουν σπουδαία ιστορικά γεγονότα. Ένας ακόμα λόγος για τον οποίο δημιουργούνται είναι για να μας θυμίσουν ιστορικά λάθη με σκοπό να μην επαναληφτούν.

16. Ταινίες Επιστημονικής φαντασίας

Τι παρουσιάζουν οι ταινίες επιστημονικής φαντασίας:

Ταινίες επιστημονικής φαντασίας είναι ταινίες που παρουσιάζουν μη πραγματικά γεγονότα αλλά και καταστάσεις που είναι αδύνατο να συμβούν στον πραγματικό (φυσικό) κόσμο . Οι ταινίες επιστημονικής φαντασίας είναι δημιούργημα της φαντασίας αλλά και της περιέργειας του ανθρώπου

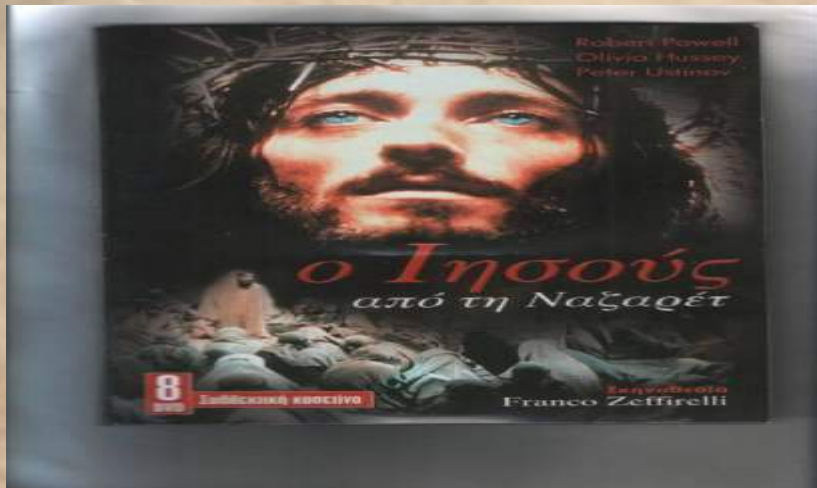
- α) για την εξέλιξη του φυσικού κόσμου
- β) για την ύπαρξη ζωής πέρα από τον δικό μας πλανήτη.

Μια ταινία που ανήκει στο συγκεκριμένο είδος μπορεί έχει ως θέμα την καταστροφή του κόσμου, την ύπαρξη εξωγήινων και ρομπότ, την εξέλιξη του ανθρώπινου είδους κ.ά.

Ταινίες επιστημονικής φαντασίας έχουν σκοπό να κινήσουν την περιέργεια του θεατή αλλά και να διεγείρουν την φαντασία του.

17. Θρησκευτικές ταινίες

Ονομάζουμε θρησκευτικές τις ταινίες που πραγματεύονται ένα θέμα σχετικό με κάποια θρησκεία. Οι ταινίες τέτοιου είδους είτε έχουν σκοπό να διδάξουν κάποια θρησκευτική πεποίθηση είτε να καταγγείλουν ένα γεγονός που προσβάλει κάποια θρησκεία.

Θρησκευτικές ταινίες:

- A little bit of heaven (2011)
- The verdener (2008)
- Ιησούς της Ναζαρέτ (1977)

depositphotos

*

18. Ταινίες κινουμένων σχεδίων

Σχεδίαση των ταινιών κινουμένων σχεδίων:

Στις ταινίες κινουμένων σχεδίων (animation) παρατηρούμε την έλλειψη ηθοποιών . Οι ταινίες αυτές δημιουργούνται από ειδικούς σχεδιαστές ώστε οι εικόνες που εναλλάσσονται γρήγορα (κάθε 1/12 του δευτερολέπτου) μας δίνουν την ψευδαίσθηση της κίνησης . Οι animation ταινίες έχουν καθαρά ψυχαγωγικό ρόλο ,πολλές φορές όμως περιέχουν και κάποιο ηθικό δίδαγμα .

18. Ταινίες κινουμένων σχεδίων

Πώς δημιουργείται η κίνηση στα animation;

Τα κινούμενα σχέδια ή αλλιώς animation είναι και μια σπουδαία τέχνη που για να ολοκληρωθεί απαιτούνται πολλή υπομονή και ακόμα περισσότερη δουλειά. Η κίνηση των animation μπορεί να δημιουργηθεί και να παρουσιαστεί με πολλούς τρόπους:

➤Υπάρχουν ταινίες κινουμένων σχεδίων που χρειάστηκαν τρία και τέσσερα χρόνια για να γυριστούν. Αυτό δεν είναι καθόλου παράξενο, αφού για κάθε δευτερόλεπτο ταινίας πρέπει να σχεδιαστούν και να φωτογραφηθούν ένα προς ένα δώδεκα έως είκοσι τέσσερα διαφορετικά σκίτσα. Σε αυτόν τον τρόπο κίνησης των ηρώων για ένα μόνο βήμα χρειάζονται τουλάχιστον πέντε διαφορετικά σκίτσα. Αν στη συνέχεια φωτογραφηθούν και προβληθούν με τη σωστή ταχύτητα, ο ήρωας θα κάνει το πρώτο του βήμα. Έπειτα πάλι από την αρχή για το δεύτερο βήμα.

➤Υπάρχουν βέβαια κάποιες τεχνικές που κάνουν τη διαδικασία πιο εύκολη. Για παράδειγμα, οι ήρωες σχεδιάζονται σε ζελατίνες, οι οποίες τοποθετούνται πάνω σε ένα ζωγραφισμένο φόντο για να φωτογραφηθούν. Έτσι, δεν χρειάζεται για κάθε καρτέ να αλλάζει όλη η εικόνα, αλλά μόνο η ζελατίνα που έχει πάνω της τον ήρωα.

➤Στην εποχή μας οι περισσότερες ταινίες κινουμένων σχεδίων είναι ψηφιακές. Έχουν δημιουργηθεί δηλαδή στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν έχει γίνει πολλή δουλειά. Πρώτα απ' όλα πρέπει να σχεδιαστούν οι ήρωες στο χαρτί και να σκαναριστούν για να περάσουν στον ηλεκτρονικό υπολογιστή. Εκεί θα πάρουν την τελική τους μορφή και θα αποκτήσουν κίνηση με την βοήθεια ενός ειδικού λογισμικού. Όσο περισσότερη λεπτομέρεια έχει ένας ήρωας τόσο περισσότερη δουλειά απαιτείται. Για παράδειγμα, κάθε τρίχα από τα μαλλιά της Σούζι, της πρωταγωνίστριας της ταινίας «Τέρατα και Εξωγήινοι», μπορεί να κινείται ξεχωριστά όταν φυσάει.

➤Ένα άλλο θαυμαστό είδος animation είναι εκείνο που έχει για ήρωες κούκλες ή μορφές από πλαστελίνη. Τέτοιες ταινίες είναι «Γουάλας και Γρόμιτ» και «Οι Κότες το 'Σκασαν». Η κίνηση εδώ επιτυγχάνεται με μικρές αλλαγές στη στάση των ηρώων. Για ένα βήμα, π.χ., πρέπει πρώτα οι ειδικοί να κουνήσουν λίγο το ένα πόδι των ηρώων, να απομακρυνθούν και να φωτογραφίσουν την εικόνα. Αυτό χρειάζεται να το επαναλάβουν... πάρα πολλές φορές.

Ταινίες κινουμένων σχεδίων:

➤Beauty and the Beast(1991)

➤Pocahontas (1995)

Βιβλιογραφία:

➤<http://el.wikipedia.org/wiki/Animation>

➤Εγκυκλοπαίδεια:Kidedpedia (θέατρο και κινηματογράφος)

19. Ταινίες δράσης

Τι περιλαμβάνουν οι ταινίες δράσης;

Σε αυτή την κατηγορία ανήκει μια μεγάλη γκάμα ταινιών . Οι ταινίες δράσης περιλαμβάνουν τις αστυνομικές ταινίες ,τις ταινίες εγκλήματος , κατασκοπίας ,μυστηρίου ακόμα και τις πολεμικές ταινίες. Οι ταινίες δράσης πραγματεύονται πολύ ενδιαφέροντα θέματα με μυστήριο, εχθρότητες ,άτομα με αντίθετα συμφέροντα ,σκοπούς κ.α. Ταινίες αυτού του είδους έχουν ως κύριο στόχο να κρατούν το θεατή σε εγρήγορση κατά την διάρκεια της προβολής. Πολλές ταινίες δράσης μπορούν να χαρακτηριστούν και ως περιπέτειες ,ουσιαστικά τα δυο αυτά είδη δεν διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό.

Ταινίες δράσης:

➤Pompeii (2014)

➤Once Upon a Time (2014)

20. Ταινίες περιπέτειας

Ως «περιπέτεια» ορίζεται μια συναρπαστική ή ασυνήθιστη εμπειρία. Μπορεί επίσης να είναι η ανάληψη μιας τολμηρής, συνήθως ρισοκίνδυνης δράσης, με αβέβαιο αποτέλεσμα. Πολλές φορές διαδραματίζεται μέσα σε ένα "ταξίδι" όπου στη διάρκειά του υπάρχουν κυνηγητά και διάφορες άλλες επικίνδυνες σκηνές (πτώσεις, άλματα κτλ). Τέλος, οι χρονικές συνθήκες συνηθίζεται να είναι φανταστικές και ανύπαρκτες.

Βιβλιογραφία:

<http://www.prittworld.gr/el/consumer/parents-home/inspiration/special-ideas/adventure.html>

Συμπεράσματα

Τα συμπεράσματα μας, μέσα από την ερευνητική εργασία για τον κινηματογράφο , δηλαδή την «ανάλυση» της Μεγάλης Οθόνης στο μικροσκόπιο, όπως αναφέρεται στον τίτλο, είναι ότι τελικά ο κινηματογράφος δεν είναι απλά μια μορφή ψυχαγωγίας αλλά, η εξέλιξη του κινηματογράφου απεικονίζει την ανάπτυξη και την άνθηση του πολιτισμού και της τεχνολογίας της κάθε εποχής. Μέσα από την Μεγάλη Οθόνη ο άνθρωπος αντίκρισε μια ακόμα μορφή τέχνης , με πολύ αξιόλογα επιτεύγματα. Μια τέχνη που δεν μένει στάσιμη ως προς τα ερεθίσματα της εποχής, τις ανάγκες και τους προβληματισμούς του ανθρώπου αλλά προχωράει παράλληλα με την εποχή και την τεχνολογία του. Είναι λοιπόν μια τέχνη που δεν αντικατοπτρίζει τις ανάγκες ενός μόνο ανθρώπου αλλά τις ανάγκες ενός ολόκληρου λαού.

